

OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 1044/20, 112 97 Praha 1

Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

Naše značka: 43 Si 113/2020

e-Lectum, s.r.o.

vaše značka: ///

Vyřizuje: XXXXXXXXXXXXXXX

Dne: 24. června 2020

Informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážení,

vě shora uvedené věci zasíláme Vámi požadovaná rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Sochorovou ve věci

žalobkyně:

bytem [redacted]
zastoupená advokátkou JUDr. Zorou Antonyovou, Ph.D.
sídlem Zelený pruh 95/97, 140 00 Praha

proti
žalovanému:

bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Davidem
sídlem K Dolům 1924/42, 143 00 Praha 4

o vypořádání společného jmění manželů

takto:

- I. Řízení se pokud jde o návrh žalobkyně na vypořádání v žalobě označených movitých věcí ze zaniklého SJM účastníků, osobních vozidel Ford Focus kombi RZ [redacted] a TOYOTA SCARLET RZ [redacted], životního pojištění žalovaného u pojišťovny Amcico pojišťovna a. s. a penzijního pojištění žalobkyně u Allianz penzijního fondu č. smlouvy 019753753 zastavuje.
- II. Návrh žalobkyně na vypořádání fotoaparátu zn. CANON EOS 7D s příslušenstvím, které tvoří objektiv CANON EF 24 - 70 mm fú2.8 L USM, teleobjektiv velký CANON EF 70 - 200mm a blesk CANON SPEEDLITE 580 EX II a vypořádání dividend z akcií celkem 45ks akcií firmy EKOS PRAHA a. s., stavební společnosti sídlem Praha 9, Trabantská 692/31 IČ 25111787 v likvidaci znějících na jméno žalovaného za období roku 2012 a období od zániku manželství do 31. 12. 2015 a za rok 2012 se zamítá.

-41-

- III. Žalobkyni se do výlučného vlastnictví přikazují nemovitosti stavební pozemek st. parc. č. [REDACTED] o výměře 110m² - zast. plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba - rodinný dům č. p. [REDACTED] a pozemek parc. č. [REDACTED] o výměře 864m² – orná půda to vše zapsáno na LV č. [REDACTED] pro k. ú. [REDACTED], obec [REDACTED], jak je veden v katastru nemovitostí Katastrálním úřadem pro Středočeský územní úřad, Katastrální pracoviště Praha - východ.
- IV. Žalovanému se přikazuje do vlastnictví celkem 45ks akcií firmy EKOS PRAHA a. s., stavební společnosti sídlem Praha 9, Trabantská 692/31 IČ 25111787 v likvidaci znějících na jméno žalovaného.
- V. Žalobkyně je povinna do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalovanému na vypořádání podílu ze SJM částku 1 988 450,20 Kč.
- VI. Státu se přiznávají náklady řízení, jejichž výše bude vyčíslena v samostatném usnesení a každý z účastníků se bude na jejich úhradě na účet Okresního soudu Praha - východ podílet stejným dílem.
- VII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se návrhem došlým soudu dne 14. 11. 2012 domáhala vypořádání zaniklého SJM s tím, že manželství účastníků bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu Praha - východ 4C 418/2011 ze dne 6. 2. 2012, který nabyl právní moci dnem 15. 2. 2012. Protože se účastníci neshodli na způsobu vypořádání zaniklého majetkového společenství, žalobkyně se domáhala vypořádání prostřednictvím soudního rozhodnutí. V návrhu k vypořádání navrhla nemovitost účastníků - rodinný dům čp. [REDACTED] na stavební parcele v [REDACTED], movitý majetek v rozsahu 629 položek, dvě osobní vozidla – tov. značky Ford Focus, Toyota Scarlet, akcie firmy EKOS v počtu 45ks o jmenovité hodnotě 4 000 Kč, životní pojištění žalobkyně u firmy Allianz a. s. a žalovaného u firmy AMCICO, pasiva představující dva nesplacené úvěry ze stavebního spoření. K započtení na vypořádací podíl žalovaného ze SJM uplatnila částku 1 350 000 Kč z prodeje bytu v jejím výlučném vlastnictví, částku 512 546 Kč (po upřesnění z podání ze dne 20. 3. 2014 částka 460 046 Kč) z dědictví po její matce a z finančních darů její matky představovaných vklady na vkladních knížkách celkem ve výši 2 561 416,80 Kč (částku výše darů žalobkyni z vkladních knížek matky žalobkyně učinili účastníci nespornou). V průběhu řízení žalobkyně změnila návrh a domáhala se vypořádání společných nemovitostí nikoliv prodejem a rozdělením finančních prostředků mezi účastníky ale přikázáním za náhradu do jejího výlučného vlastnictví. Pokud jde o vypořádání akcií, žádala na začátku řízení rozdělení akcií mezi účastníky, protože je zřejmé, že se jedná o výnosové položky a vzhledem k důchodovému věku účastníků považuje za spravedlivější, aby jí připadla část akcií, které jí zajistí do budoucna určité výnosy, nikoliv vypořádání hodnoty akcií jednorázově. Žalovaný se žalobou v části žalobkyni vznesených nároků nesusouhlasil. Akceptoval vypořádání společného domu a navrhl dohodu o vypořádání movitých věcí. Zcela neuznal tvrzení žalobkyně o částce 1 350 000 Kč ve výlučném vlastnictví žalobkyně získané z prodeje družstevního bytu. Vklady na vkladních knížkách poskytnuté matkou žalobkyně jako dary na financování společného domu účastníků a částku z dědictví žalobkyně po její matce byl ochoten uznat pouze v rozsahu jedné poloviny celkem do výše 1 955 000 Kč. V průběhu řízení došlo mezi účastníky k dohodě o vypořádání veškerých movitých věcí, které nadále již nebyly činěny předmětem vypořádání SJM a to včetně dvou označených osobních automobilů v SJM. Učinili nesporným způsob vypořádání důchodového a životního pojištění a stavebního spoření tak, že každý z účastníků si ponechá své životní pojištění či důchodové pojištění (žalobkyně

důchodové pojištění u firmy Allianz a. s., žalovaný životní pojištění u firmy původně Amcico pojišťovna a.s.) a žalobkyně převezme nesplacený úvěr ze stavebního spoření (ČMSS č. 0305612401) s nesplacenou jistinou ke dni vyjádření žalovaného 114 629,80 Kč. V případě druhého úvěru ze stavebního spoření (ČMSS č. úvěru 0705838101) účastníci učinili nesporným, že ve skutečnosti úvěr splácí jejich dcera a nebudou jej proto činit předmětem vypořádání SJM.

2. V řízení po zrušení věci usnesením Krajského soudu v Praze č.j. 18 Co 239/2016 -260 ze dne 28. 4. 2017 a vrácením věci Okresnímu soudu Praha - východ k novému projednání učinili účastníci nesporným, že nadále budou předmětem vypořádání nemovitosti účastníků v zaniklém SJM účastníků, vlastnictví akcií firmy EKOS PRAHA a. s., úvěr u Českomoravské stavební spořitelny ČMSS č. 0305612401 s nesplacenou jistinou ke dni 6. 2. 2012, 114 629,80 Kč. Žalobkyně nepožadovala přikázání akcií firmy EKOS Praha a. s. do svého vlastnictví, akceptovala přikázání všech uvedených akcií do vlastnictví žalovaného. V podání ze dne 14. 3. 2017 po jednání ve věci u Krajského soudu v Praze a po poskytnutých poučeních žalobkyně navrhla dotazem zjistit vyplacené dividendy firmy EKOS Praha a.s. žalovanému za období v letech 2012-2016. V podání ze dne 25. 11. 2017 žalobkyně uvedla, že vypořádání akcií bylo žádáno již v návrhu na vypořádání SJM a doplňuje, že dividendy jsou nedílnou součástí akcií. Bez skutečnosti, že některý z manželů akcie vlastní by nebylo dividend, proto dividendy nutně musejí být součástí SJM. Proto pokud součást SJM představovaná akciemi nebyla dosud vypořádána, je třeba užitky, které akcie vygenerovaly rovněž vypořádat. Akcie byly pořízeny za trvání manželství a jejich užitky, které mají souvislost s vypořádáním vlastních akcií, mají být také vypořádány. V podání ze dne 16. 3. 2017 upravila návrh na zahájení řízení tak, že navrhla přikázat fotografické vybavení (fotografický aparát CANON EOS 7D s příslušenstvím, které tvoří objektiv CANON EF 24 - 70 mm fú2.8 L USM, teleobjektiv velký CANON EF 70-200mm a blesk CANON SPEEDLITE 580 EX II) do výlučného vlastnictví žalovanému tak, že žalovaný má za zaplatit žalobkyni částku 50 000 Kč. Návrh žalobkyně odůvodnila tím, že jde o jedinou movitou věc, která „přesahovala“ movité věci, které tvořily k datu zániku SJM obvyklé vybavení jejich rodinné domácnosti. Na uvedené částce se dle tvrzení žalobkyně účastníci dohodli v průběhu řízení byt' hodnota uvedených věcí je vyšší.

3. **Z provedeného dokazování byl zjištěn tento skutkový stav:**

Z rozsudku Okresního soudu Praha - východ č. j. 4C 418/2011-13 ze dne 6. 2. 2012 bylo zjištěno, že manželství účastníků bylo rozvedeno uvedeným rozsudkem, který je v právní moci dnem 15. 2. 2012. Mezi účastníky nedošlo ke komplexní dohodě o vypořádání SJM. Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu Praha - východ 8 C 328/2012-185 z 6. 1. 2016, který byl usnesením Krajského soudu v Praze č. j. 18 Co 239/2016 -260 ze dne 28. 4. 2017 zrušen a věc vrácena Okresnímu soudu Praha - východ k novému projednání. V řízení po zrušení uvedeného rozsudku Okresního soudu Praha - východ bylo mezi účastníky nesporné, že předmětem vypořádání nadále zůstaly nemovité věci účastníků, akcie firmy EKOS Praha a. s., úvěr u ČMSS.

Ze dvou znaleckých posudků Ing. Tvrdé k ocenění nemovitosti v zaniklém nevypořádaném SJM účastníků bylo zjištěno, že posudek vyhotovený k datu 26. 3. 2012 stanovil cenu nemovitostí účastníků 8 016 659 Kč a to za použití zákona č. 151/1997S. o oceňování majetku ve znění zákonů č. 120/2000Sb., č. 237/2004Sb., č. 257/2004Sb., č. 296/2007Sb. a č. 188/2011Sb a vyhl. MF ČR č. 3/2008Sb. ve znění vyhlášek č. 456/2008Sb., č. 460/2009Sb. a č. 387/2011Sb. podle stavu ke dni 15. 2. 2012 8 016 660 Kč. Z posudku uvedené znalkyně vypracovaného ke dni 13. 7. 2014 bylo zjištěno, že za použití zákona č. 151/1997S. o oceňování majetku ve znění zákonů č. 121/2000Sb., č. 237/2004Sb., č. 257/2004Sb., č. 296/2007Sb. a č. 188/2011Sb, č.350/2012Sb., č. 303/2013Sb. a č. 340/2013Sb. a vyhl. MF ČR č. 441/2013 Sb. podle stavu ke dni 1. 7. 2014 stanovila cenu předmětné nemovitosti po zaokrouhlení 4 352 340 Kč.

Ze znaleckého posudku Ing. Motyčky ze dne 17. 3. 2015 a z jeho dodatku a doplnění k ústnímu dodatku z 2. 4. 2015 bylo zjištěno, že v závěru posudku ocenil nemovitost účastníků obvyklou cenou ve stavu ke dni zániku SJM obvyklou cenou ke dni rozhodnutí částkou 4 900 000 Kč. K ceně dospěl znalec za použití kombinace metody nákladové a porovnávací když metodu výnosovou v daném případě nelze použít, protože nemovitost není aktuálně určena k ekonomickému využití. Nákladovou metodou byla nemovitost oceněna na částku 3 609 380 Kč a to za použití cenových předpisů s přihlédnutím k relacím cen staveb na trhu. Srovnávací metodou dospěl znalec k závěru o ceně 4 850 686 tj. po zaokrouhlení 4 900 000 Kč. Při porovnávací metodě využil pro porovnání celkem devět objektů, jejichž výběr odůvodnil záměrem vybrat objekty s největším možným počtem porovnatelných cenotvorných parametrů. Z dalšího znaleckého posudku Ing. Motyčky č. 2920-22/D1/2017 z 21. 10. 2017 bylo zjištěno, že znalec k zadání žalobkyně vypracoval respektive aktualizoval uvedený znalecký posudek pro potřebu vypořádání SJM s ohledem na vývoj cen na trhu nemovitostí v letech 2012-2017. Cenu nemovitosti stanovil 5 519 450 Kč. Z doplňujícího výsledku znalce Ing. Motyčky dne 29. 11. 2017 bylo zjištěno že se posudky paní Ing. Tvrdé, která před ním ještě zpracovávala ocenění té předmětné nemovitosti v roce 2012 a 2014 nezabýval a to hned z několika důvodů. Zejména zaznamenal (pokud se jednalo o znalecký posudek z roku 2012, přičemž v roce 2014 se jednalo o aktualizaci ceny), že to primární zadání bylo ocenění nemovitostí dle platných cenových předpisů a to je postup, který se hodí nebo využívá pro fiskální účely, nikoliv pro účely, pro které byl osloven ke zpracování znaleckého posudku. Mimo jiné shledal v těch znaleckých posudcích takové závěry, jako že třeba objekt je naprosto v bezvadném technickém stavu a to neodpovídá jeho zjištěním. Vlastními šetřeními došel k tomu, že tam jsou mimo jiné třeba i vodorovné praskliny v konstrukcích. Potom by ten údaj o bezvadném stavu, který by odpovídal koeficientu 1,25, byl zcela zavádějící. Celkově by tato kritéria de facto navýšila tu cenu procentuálně o 52 % a to nepovažoval za správné a z tohoto důvodu se těmito materiály nezabýval. Pokud uváděl v aktualizaci posudku, že nemovitost je v provozuschopném stavu, tak vycházel jednak z informací objednatele a jednak ze svých poznatků. Samozřejmě objekt je provozuschopný. Nicméně pokud se tam jedná třeba o jednu trhlinu, která je zřetelná na čelní zdi a je prokreslená do boční, tak bych mohl usuzovat, že se nejedná o trhliny pouze kosmetického charakteru, ale mohou mít vliv na statiku objektu. V té své aktualizaci znaleckého posudku se nijak dále nezabýval tou otázkou provozuschopného stavu ve vztahu k těm zjištěným trhlinám. Pouze je akceptoval, zaznamenal je, protože pokud by se jimi měl zabývat nějak intenzivněji k nějakému zadání, tak to se dělá i cestou odběrů nějakých vzorků a to nebylo aktuální. Znalec má za to, že skutečně označení účelu vypracování znaleckého posudku má vliv na posuzování ceny. V tomto případě, pokud byl účelem vypořádání SJM, tak se vlastně stanoví obvyklá cena, k té se vyjadřuje vyhláška o oceňování nemovitosti vyhl. 157 § 2, poměrně obsáhlým způsobem, a vlastně se dochází k ceně obvyklé, to znamená, v místě a čase dosažitelné ceně. Nelze říci, že hedonický index nemá žádný vliv, je potřeba se tam zabývat výkyvy cen, tím se zabývá každý znalec. Hodnota pozemku a stavby může být vždycky pouze v příčinné souvislosti. V tomto případě pro vypořádání SJM znalec pracoval s pojmem nemovitost a oceňoval nemovitost, to znamená, stavbu na pozemku. Pokud by bylo zadání ocenění nemovitosti a ocenění stavby, tak by to bylo možné udělat, byla by to otázka nějakých výpočtů, ale byla by to otázka zadání. Znalec připustil, že některé údaje ze svých pomocných údajů do oficiální verze toho znaleckého posudku vůbec nezahrnoval, protože ten končí stranou 13 a údaje, které uváděl, jsou obsaženy v jeho pomocném archivu znalce. Takže v tomto znaleckém posudku nebyly zahrnuty. Cena pozemku nebyla v tomto znaleckém posudku uváděna. Mohla by přicházet v úvahu cena zhruba 1 619 000 Kč, ale to byl údaj, který se vlastně objevuje pouze v pomocném archivu znalce. Tato hodnota tak, jak ji uváděl ve vztahu k pozemku, vychází z cen stanovených Ministerstvem financí. Ceny porostů byly stanoveny zjednodušenou metodou, a pokud konkrétně tato cena není uvedena v posudku, byla by to asi hodnota 1,5 % té hodnoty nemovitosti. V tomto znaleckém posudku nebyla výslovně stanovena cena oplocení. Byla stanovena obecná cena té celé

nemovitosti. Jeho zadáním bylo stanovit obvyklou cenu nemovitosti, jako celku, včetně pozemků a veškerého příslušenství a to učinil. Cena jednotlivých položek příslušenství, kterých je zhruba asi 15 u té nemovitosti, tak jak měl zadaný úkol je zahrnuta v té celkové ceně, která v konečném výsledku představovala 4 900 000 Kč. Při stanovení ceny celé nemovitosti, jako celku postupoval dominantním oceňovacím způsobem, to znamená, porovnávací metodou. Pokud v aktualizaci znaleckého posudku použil nějaký koeficient procentního opotřebení nemovitosti, tak vycházel z údajů zástupkyně, paní zadavatelky a vycházel z předpokladů, že tam nedošlo k nějaké závažné technické závadě na té nemovitosti. A za těchto okolností, za těchto předpokladů použil obvyklý údaj, to znamená, použil index obvyklého opotřebení 1 %. Pokud je tam použito 5 % ročně, tak se vlastně vycházelo z technického stavu k roku 2012. To znamená zániku SJM. Jedná se o 5 % nikoliv ročně, ale celkem 5 %, za každý rok 1 %. Pokud na straně 3 aktualizace toho znaleckého posudku použil údaj 13,3 % podle přílohy 5, tak vlastně vychází z nějakého průměru, který použil pro tento znalecký úkol. A zhodnocení 12,65 % považuje za maximum. Pokud je předestíráno zástupcem žalovaného, že v oblasti, kde se nachází ta předmětná nemovitost je nárůst cen za poslední období 150 %, tak to je údaj nesmyslný nebo nepoužitelný. Posudek byl prováděn podle zásad zákona 151/1997. Znalec uvedl, že vypracovával znalecký posudek podle zákona 151/1997 o oceňování nemovitostí v platném znění. K tomu ještě znalec poukazuje na závěr aktualizace znaleckého posudku v roce 2017 a odkazuje na stranu 3 aktualizace znaleckého posudku, bod d) závěr, první odstavec.

Ze znaleckého posudku znalce Ing. Jana Fujáčka, znalce z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí, kterému byl soudem stanoven znalecký úkol určení ceny obvyklé předmětné nemovité věci (pozemek p. č. st. [redacted] (zastavěná plocha a nádvoří) o výměře 110 m², jehož součástí je rodinný dům čp. [redacted] a pozemku p. č. [redacted] (zahrada) o výměře 864 m² to vše v k. ú. [redacted] okres Praha – východ bylo zjištěno, že znalec nemovitost ocenil částkou 7 300 000 Kč. K námitkám žalobkyně znalec objasnil, že dle zadání soudu stanovil obvyklou cenu nemovitosti ke dni ocenění ve stavu k zániku SJM. Zvolený postup srovnávací metodou je zcela standardní, činil tak i znalec Ing. Motyčka. Prohlídku nemovitosti učinil a o tom pořídil fotodokumentaci. Pokud jde o použití nákladové metody, znalec je toho názoru, že nákladová metoda nijak metodu porovnávací neobjektivizuje. Znalec Ing. Motyčka v předchozím posudku použil nákladovou metodu tak, že došel k nesprávnému údaji. A pokud strana žalující rozporuje znalecký posudek jako zjednodušený, je třeba upozornit, že Ing. Motyčka k zadání strany žalující svůj třetí znalecký posudek zpracoval stejnou metodou.

Z podání žalovaného ze dne 7. 4. 2015 označeného Vyjádření k podhodnocení nemovitého majetku bylo zjištěno, že žalovaný nesouhlasí se stanovením ceny nemovitosti znalcem Ing. Motyčkou s tím, že uvedený posudek ze dne 17. 3. 2015 měl potvrdit propad hodnoty nemovitosti cca o 50%. Na str. 2 a 3 uvedeného vyjádření žalovaný pro srovnání poukazuje na nabídky realitních kanceláří pro nabízené prodeje nemovitostí v lokalitě [redacted] (srovnávané dvě nemovitosti – dům s užitnou plochou 230m² za 7 468 713 Kč a dům s užitnou plochou 256m² za 6 139 985 Kč. Za důkaz podhodnocení označil i fakt, že původně byl dům nabízen k prodeji na serveru Bezrealitky.cz. Za cenu 10 500 000 Kč.

Ze sdělení spol. MetLife pojišťovna a. s. ze dne 23. 3. 2015 bylo zjištěno, že společnost eviduje pro žalovaného pojistnou smlouvu č. 19183406 platnou ode dne 12. 1. 2015 přičemž nárok na odkupné /odbytné v prvních dvou letech nevzniká. Z výpisu z obchodního rejstříku spol. MetLife pojišťovna a.s. bylo zjištěno, že uvedená společnost je nástupkyní společnosti AMCICO pojišťovna a. s.

Z žalobkyní předložené složky fotodokumentace movitých věcí a hudebních nosičů byla doložena existence a stav movitých věcí v SJM dle žaloby a z příloh v této složce označených 1, 2, 3 bylo zjištěno, že žalobkyně je majitelkou účtu vedeného u České spořitelny pod č. [redacted]

-45-

z internetového srovnání cen osobních automobilů byla doložena průměrná cena vozidla Ford Focus pro rok 2005 – 148 000 Kč.

Z přehledu spol. Allianz penzijní společnost a. s. bylo zjištěno, že žalobkyně uhradila na pravidelných příspěvcích důchodového připojištění za období 1. 9. 2011 do 29. 2. 2012 částku 207 000 Kč a za období od 1. 9. 2011 do 28. 2. 2015 261 000 Kč. Ze sdělení uvedené společnosti ze dne 17. 3. 2015 bylo zjištěno, že k uvedenému dni žalobkyně na účtu ke smlouvě o penzijním připojištění naspořila 324 870 Kč, z toho státní příspěvky činí 27 570 Kč.

Ze sdělení ČMSS ze dne 2. 7. 2012 bylo zjištěno, že ke dni 15. 2. 2012 byly zůstatky na úvěrovém účtu č. [REDACTED] – 114 629,70 Kč, č. [REDACTED] – 216 956,80 Kč. Ze sdělení ČMSS ze dne 2. 7. 2012 bylo zjištěno, že ke dni 15. 2. 2012 byly zůstatky na úvěrovém účtu č. [REDACTED] – 114 629,70 Kč, č. [REDACTED] – 216 956,80 Kč.

Z přehledu dluhu u ČMSS Liška (úvěrový účet č. [REDACTED]) bylo zjištěno, že ke dni rozvodu manželství účastníků byla nesplacená částka úvěru 114 629,80 Kč. Úvěr byl splácen z účtu žalobkyně a ke dni 31. 12. 2014 byl konečný zůstatek nesplaceného úvěru - 71 098,90 Kč.

Z přehledu výpisu z účtu k předmětnému úvěru bylo zjištěno, že ke dni 31. 5. 2016 byly transakce na účtu úvěrovém č. [REDACTED] zrušeny. Ze zprávy ČMSS ze dne 20. 11. 2018 bylo zjištěno, že na úvěrový účet č. [REDACTED] bylo za období 15. 2. 2012 – 31. 5. 2016 uhrazeno celkem 132 636 Kč.

Z předloženého listinného materiálu – znalecký posudek vypracovaný Ing. Pavlem Kvitou, soudním znalcem z oboru ceny a odhady pohledávek, ekonomická odvětví různá, opatřeného znaleckou doložkou dle § 127 a) o. s. ř. bylo zjištěno, že výše dividend připadající na 45 ks akcií společnosti EKOS Praha a. s., IČ 25111787 za období od 15. 2. 2012 dosud (17. 10. 2017) je 1 224 000 Kč.

Z výsledku [REDACTED] syn účastníků) bylo zjištěno, že ví, že jeho babička vlastnila vkladní knížky, peníze z vkladních knížek zamýšlela darovat jeho matce. Babička mu to osobně řekla. Babička mu to řekla na chatě v [REDACTED] někdy v jeho 15, 16 ti letech tj. asi někdy v roce 1994, 1995, 1996. On té informaci tehdy nepřikládal významnou váhu. Dnes se domnívá, že babička ty peníze považovala za nějakou formu podpory ve stáří. S babičkou měli dobrý vztah a ona měla zřejmě potřebu mu tu informaci sdělit. Svědek si vzpomíná, že mu babička řekla, že má vkladní knížky a chystá se je darovat mámě, s tím, že tak budou ty peníze v dobrých rukou. Otec v [REDACTED] u babičky (matky) netrval tolik času, dle jeho slov neměl potřebu trávit čas sekáním trávy nebo pobytem na chalupě. Z 90% doby strávené u babičky tam byly pouze děti s matkou, otec tam přítomen nebyl. V informaci o darování peněz otec vůbec zahrnut nebyl. V době poskytnutí té informace ještě nebyl nějaký pevný plán na stavbu domu rodičů. V té době žila sestra matky v Kanadě a neudržovaly kontakty. Svědek se domnívá, že babička měla záměr peníze darovat jeho matce a tím si připravit zajištění na stáří.

Z kopie kupní smlouvy č. 26 - 21 z 24. 1. 2001 uzavřené mezi účastníky a společností Central Group bylo zjištěno, že účastníci koupili pozemek p. č. [REDACTED] o výměře 974m² v obci a k. ú. [REDACTED] lokalita, [REDACTED] za cenu 287 330 Kč tj. 295 Kč/m²

4. Ze složky předložené žalobkyní a označené „byt“ bylo zjištěno, že [REDACTED] podala přihlášku za člena Stavebního bytového družstva pracovníků ve stavebnictví.

Na uvedené přihlášce je uvedeno datum vzniku členství 30. 12. 1975. Ke dni 1. 1. 1982 uzavřelo bytové družstvo s manžely [redacted] dohodu o odevzdání a převzetí bytu. Z titulní strany smlouvy o převodu družstevního bytu do vlastnictví člena družstva uzavřené mezi SBD [redacted] se sídlem [redacted] bylo zjištěno, že tato smlouva byla uzavřena mezi členkou [redacted] a manželem, společným členem [redacted]. Smlouva o převodu se týkala bytové jednotky č. [redacted], družstevního bytu v domě č. p. [redacted] v [redacted]. Ke kopii první strany žalobkyně připojila kopii stanov stavebního bytového družstva [redacted] v rozsahu 22. Z kopie první strany kupní smlouvy bylo zjištěno, že manželé [redacted] prodali předmětný byt za částku 1 350 Kč.

Z kopie usnesení Obvodního soudu po Prahu 9 13D 1312/07 z 28. 5. 1998 bylo zjištěno, že dědictví po paní [redacted] zemřelé dne [redacted] nabyla žalobkyně

Z kopie technického průkazu silničního motorového vozidla RZ [redacted] bylo zjištěno, že uvedené vozidlo bylo dne 14. 7. 2003 převedeno na žalobkyni. Z kopie technického průkazu silničního motorového vozidla RZ [redacted] bylo zjištěno, že uvedené vozidlo bylo převedeno dne 9. 7. 2008 na žalovaného.

Ze sdělení EKOS Praha a.s. ze dne 16. 4. 2012 bylo zjištěno, že žalovaný je akcionářem uvedené společnosti a disponuje 45 kusy akcií o jmenovité hodnotě jedné akcie 4 000 Kč. Ze sdělení uvedené společnosti ze dne 17. 3. 2015 bylo zjištěno, že výše vyplacených dividend žalovanému činila v roce 2011 (srpen) 153 000 Kč a v roce 2012 (srpen) 153 000 Kč

Z listiny předložené žalobkyní, označené historie a pořizovací náklady na RD bez pozemku bylo zjištěno, že listina obsahuje sumář a ceny stavebních prací a součet činí 3 482 770,20 Kč.

Z kopie smlouvy na zpracování upravené typové projektové dokumentace (č. 2003/227) uzavřené mezi spol. Central Group a. s. a manželi [redacted] bylo zjištěno, že účastníci sjednali s uvedenou společností, že za provedenou práci při projekčně inženýrské činnosti při přípravě stavby rodinného domu typu CENTRAL 1-2000 na pozemku p.č. [redacted] o výměře 974m² v k. ú. [redacted] okr. Praha – východ zaplatí 61 950 Kč.

Z žalobkyní předložených složek listin označených doklady o platbách z výlučných prostředků žalobkyně bylo zjištěno, že žalobkyně uhradila z výlučně svých prostředků na pořízení nemovitosti účastníků v roce 2000 částku 92 622,10 Kč, v roce 2001 částku 1 153 746,50 Kč, v roce 2002 částku 1 732 048 Kč, v roce 2003 částku 933 000 Kč, dne 14. 5. 2003 firmě Stape spol. s r. o. 226 595 Kč, dne 22. 6. 2003 firmě Stape spol. s r. o. 220 000 Kč, dne 4. 7. 2003 firmě Stape spol. s r. o. částku 155 978 Kč, dne 5. 8. 2003 firmě Stape spol. s r. o. 50 000 Kč, dne 15. 7. 2003 za elektromateriál a technický dozor 50 000 Kč.

Ze složky žalobkyně označené tabulka rozdělení movitého majetku bylo zjištěno, jakým způsobem došlo mezi účastníky k vypořádání movitého majetku účastníků.

Ze znaleckého posudku Ing. Pavla Kvity, znalce z oboru ekonomika odvětví ceny a odhady pohledávek, ekonomická odvětví různá, spec. daně ze dne 17. 10. 2017 (č. posudku 8/2017) bylo zjištěno, že vlastník 45 ks. akcií společnosti EKOS Praha, a. s. v období od 15. 2. 2012 k datu vstupu společnosti do likvidace (1. 1. 2017) dividendy ve výši 1 224 000 Kč.

5. Podle hlavy II. – ustanovení přechodných a závěrečných – dílu 1 – přechodných ustanovení – oddílu 1 – všeobecných ustanovení - § 3028 odst. 1, 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, tímto zákonem se řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Není-li

dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

6. Protože k zániku společného jmění manželů došlo před 1. lednem 2014, postupoval soud při vypořádání SJM podle příslušných ustanovení zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“).
7. Podle ustanovení § 149 obč. zák.
 - (1) Společné jmění manželů zaniká zánikem manželství.
 - (2) Zanikne-li společné jmění manželů, provede se vypořádání, při němž se vychází z toho, že podíly obou manželů na majetku patřícím do jejich společného jmění jsou stejné. Každý z manželů je oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek, a je povinen nahradit, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek. Stejně tak se vychází z toho, že závazky obou manželů vzniklé za trvání manželství jsou povinni manželé splnit rovným dílem.
 - (3) Při vypořádání se přihlédne především k potřebám nezletilých dětí, k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu, a k tomu, jak se zasloužil o nabytí a udržení společného jmění. Při určení míry přičinění je třeba vzít též zřetel k péči o děti a k obstarávání společné domácnosti.
 - (4) V případech uvedených v § 143a odst. 1 a § 148 odst. 1 se použijí ustanovení odstavců 2 a 3 obdobně.
8. Podle ustanovení § 149a obč. zák. pokud se dohody mezi manžely podle ustanovení § 143 a 149 týkají nemovitostí, musí mít písemnou formu a nabývají účinnosti vkladem do katastru.
9. Podle ustanovení § 143 obč. zák.
 - (1) Společné jmění manželů tvoří:
 - a) majetek nabytý některým z manželů nebo jimi oběma společně za trvání manželství, s výjimkou majetku získaného dědictvím nebo darem, majetku nabytého jedním z manželů za majetek náležející do výlučného vlastnictví tohoto manžela, jakož i věcí, které podle své povahy slouží osobní potřebě jen jednoho z manželů, a věcí vydaných v rámci předpisů o restituci majetku jednoho z manželů, který měl vydanou věc ve vlastnictví před uzavřením manželství a nebo jemuž byla věc vydána jako právnímu nástupci původního vlastníka,
 - b) závazky, které některému z manželů nebo oběma manželům společně vznikly za trvání manželství, s výjimkou závazků týkajících se majetku, který náleží výhradně jednomu z nich, a závazků, jejichž rozsah přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, které převzal jeden z nich bez souhlasu druhého.
 - (2) Stane-li se jeden z manželů za trvání manželství společníkem obchodní společnosti nebo členem družstva, nezakládá nabytí podílu, včetně akcií, ani nabytí členských práv a povinností členů družstva, účast druhého manžela na této společnosti nebo družstvu, s výjimkou bytových družstev.
 - (3) Např. zákon č. 403/1990 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, zákon č. 229/1991 Sb., o zmírnění následků některých majetkových krivd, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 87/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

UP

10. Podle ustanovení § 144 obč. zák. pokud není prokázán opak, má se za to, že majetek nabytý a závazky vzniklé za trvání manželství tvoří společné jmění manželů.
11. Podle ustanovení § 144 obč. zák. pokud není prokázán opak, má se za to, že majetek nabytý a závazky vzniklé za trvání manželství tvoří společné jmění manželů.
12. Na základě provedených důkazů s přihlédnutím k vyjádřením účastníků je zřejmé, že účastníci nejsou schopni uzavřít dohodu o vypořádání SJM. V průběhu řízení dospěli ke shodě o rozsahu majetku v SJM, který měl být vypořádán. Po vrácení věci Krajským soudem v Praze k novému rozhodnutí bylo mezi účastníky nesporné, že nadále budou předmětem vypořádání nemovitosti účastníků, vlastnictví 45ks akcií EKOS Praha a. s. (žalobkyně v průběhu odvolacího řízení uplatnila ještě nárok na vypořádání výnosů z předmětných akcií), úvěr ze stavebního spoření ČMSS Liška č. [REDAKCE] na jméno [REDAKCE]
13. Účastníci se shodli, že si vypořádali veškeré movité věci dle seznamu v rozsahu 629 položek, který byl připojen k žalobě. Došlo ke shodě o dalším vlastnictví motorových vozidel v SJM, vypořádání aktiv na důchodových a životních pojištěních a o vypořádání pasiv na účtech ze stavebního spoření č. [REDAKCE] na jméno [REDAKCE] přičemž shora uvedené položky nadále nežádali vypořádat v rámci tohoto řízení. Žalobkyně nad rámec dohody o vypořádání movitých věcí po odvolání proti rozsudku 8C 328/2012-185 z 6. 1. 2016 z movitých věcí požadovala přikázat do vlastnictví žalovaného fotografický aparát CANON EOS 7D s příslušenstvím, které tvoří objektiv CANON EF 24-70 mm fú2.8 L USM, teleobjektiv velký CANON EF 70-200mm a blesk CANON SPEEDLITE 580 EX II. Žalovanému mělo být uloženo, aby na vypořádání fotoaparátu s příslušenstvím uhradil částku 50 000 Kč. Při rozdělení movitých věcí zůstalo mezi účastníky nesporným, které věci z obsáhlého seznamu v rozsahu 629 položek, který byl připojen k žalobě, si ponechala žalobkyně a které věci si ponechal žalovaný. Účastníci učinili nespornou výši částky vnosů žalobkyně do SJM z vkladních knížek matky žalobkyně darovaných žalobkyni a z dědictví po matce žalobkyně. Celkem výše vnosů činí 3 010 462,80 Kč (suma vkladů na vkladních knížkách po matce žalobkyně, která byla učiněna jako vnos do SJM je 2 561 416, 80 Kč, to znamená, že výsledná suma vnosů po sečtení s částkou dědictví po matce žalobkyně 449 046 Kč je 3 010 462,80 Kč).
14. Účastníci akceptovali závěr vyslovený v usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 18 Co 239/2016 - 260 z 28. 4. 2017, že částka 1 350 000 Kč získaná z prodeje družstevního bytu (Stavební bytové družstvo [REDAKCE], sídlem [REDAKCE]) není vnosem z výlučného vlastnictví žalobkyně. Žalovaný setrval na svém názoru, že vnosy z vkladních knížek matky žalobkyně by měly být z jedné poloviny vypořádány v SJM protože i kdyby matka žalobkyně peníze z vkladních knížek darovala za trvání manželství žalobkyni, správně by darovaná částka měla být v SJM protože se to tak patří. Ke svému závěru, že peníze, které darovala matka žalobkyně žalobkyni, jsou součástí SJM, protože ve skutečnosti šlo o dar peněz matkou žalobkyně oběma účastníkům, jednalo se ve skutečnosti o dar peněz matkou žalobkyně oběma účastníkům, nenavrhla i přes poskytnuté poučení žádné důkazy. Z výslechu syna účastníků, který navrhla žalobkyně, bylo potvrzeno, že žalovaný nebyl obdarovaným. Záměrem matky žalobkyně bylo darovat peníze pouze žalobkyni a zajistit si tak i nějakou míru péče na stáří. Matka žalobkyně měla k dispozici naspořené peníze a dle svého sdělení vnukovi tyto peníze chtěla darovat žalobkyni. Žalovaný fakticky nevěděl o darování, neznal přístupové informace k vkladům. V době, kdy matka žalobkyně zamýšlela darování, o tomto nevěděl, protože s matkou žalobkyně byl v minimálním kontaktu. Žalovaný neprokázal své tvrzení, že vnosy žalobkyně ve skutečnosti nejsou vnosy z jejího výlučného vlastnictví, protože matka žalobkyně peníze ve výši částky shora uvedené darovala oběma účastníkům ani nijak neobjasnil svou domněnku, že pokud by se mělo jednat o vnos žalobkyně pak by měl být započten vnos pouze do výše jedné poloviny tvrzené

49

- výše vnosu. Jiný důkaz k potvrzení či vyvrácení tvrzení žalobkyně navržen nebyl a soud má za to, že tvrzení žalobkyně o tom, že jí její matka darovala peníze, které měly být použity k úhradě stavby rodinného domu účastníků, je prokázáno. Darovaná částka je prokázána i co do výše.
15. Při stanovení ceny nemovitosti v SJM účastníků vyšel soud ze znaleckého posudku vypracovaného znalcem Ing. Fujáčkem. Znalec ve svém posudku řádně obhájil své znalecké závěry. Objasnil způsob a metody, kterými k znaleckému závěru dospěl. Vypořádal se s námitkami žalobkyně, pokud jde o volbu srovnávaných objektů, zvolenou metodu, zohlednění koeficientů. Nemovitost znalec prohlédl za přítomnosti žalobkyně a její právní zástupkyně a žalovaného a pořídil fotodokumentaci. Objasnil postup a metodiku vypracování znaleckého posudku a výpočet ceny oceňované nemovitosti 7 300 000 Kč. V průběhu řízení žalobkyně poskytla celkem dva znalecké posudky Ing. Tvrde a znalecký posudek Ing. Motyčky ve znění jeho dvou doplnění. Znalecké posudky Ing. Tvrde z roku 2012 a aktualizace z roku 2014 pro účely tohoto řízení nebylo možno použít z důvodů, které sami označili znalci Ing. Motyčka oslovený k vypracování znaleckého posudku žalobkyní a soudem ustanovený znalec Ing. Fujáček. Znalce Ing. Tvrde oceňovala nemovitost účastníků v roce 2012 a 2014. V roce 2012 oceňovala nemovitosti dle zadání - ocenění dle platných cenových předpisů uvedených znalkyní je postup vhodný pro fiskální účely. V roce 2014 pak uvedená znalkyně původní ocenění aktualizovala. V uvedených posudcích navíc byl konstatován naprosto bezvadný technický stav objektu, což by, oproti zjištěním znalce Ing. Motyčky, navýšilo cenu o 62% a to je zavádějící, když Ing. Motyčka zaznamenal např. vodorovné praskliny v konstrukcích. K dotazu žalovaného pak znalec Ing. Motyčka uvedl, že při ocenění v roce 2015 nezahrnul do ceny nemovitostí cenu pozemku a porostů, oplocení. Stanovoval ocenění nemovitostí jako celku. Při aktualizaci ocenění vycházel z údajů zadavatelky s předpokladem, že nedošlo k nějaké změně. Materiály Ing. Tvrde byly vypracovány na základě nesprávného zadání a znalec Ing. Motyčka své znalecké závěry řádně neobhájil, bylo proto nutno ustanovit znalce soudem a zadat vypracování dalšího znaleckého posudku. Jeho závěry pak v dalším průběhu řízení strany akceptovaly. Znalecký posudek Ing. Tvrde z roku 2012 byl vypracován za použití nesprávných oceňovacích předpisů a druhý její posudek z roku 2014 byl vlastně aktualizací předchozího. Pro toto řízení je proto nebylo možno použít. Znalec Ing. Motyčka vypracoval k žádosti žalobkyně znalecký posudek č. 2920-22/2015 z 17. 3. 2015- hodnota nemovitostí byla stanovena 4 900 000 Kč. K dotazu žalovaného pak znalec Ing. Motyčka uvedl, že při ocenění v roce 2015 nezahrnul do ceny nemovitostí cenu pozemku a porostů, oplocení. Stanovoval ocenění nemovitostí jako celku. Při aktualizaci ocenění v roce 2017 vycházel z údajů zadavatelky s předpokladem, že nedošlo k nějaké změně. V znaleckém posudku označeném č. 2920-22/D1/2017 vypracovaném za účelem ocenění pro potřebu vypořádání SJM ve věci OS Praha východ sp. zn. 8C 328/2014 a KS 18Co 239/2016 podle stavu k období 2Q/2017 stanovil Ing. Motyčka cenu předmětných nemovitostí 5 519 450 Kč. K námitkám žalovaného bylo zjištěno, že znalec Ing. Motyčka řádně neobhájil své znalecké závěry mimo jiné proto, že neobjasnil, z jakých pomocných výpočtů pro stanovení ceny nemovitostí vycházel když tyto pomocné výpočty ani nezařadil do listin k posudku a neobjasnil proč nestanovil cenu zahrady a porostů na pozemku. Pro řízení byl soudem ustanoven znalcem Ing. Fujáček, který objasnil své znalecké postupy i své znalecké závěry a dle názoru soudu své znalecké závěry s ohledem na shora uvedené skutečnosti týkající se mimo jiné i znaleckých postupů Ing. Tvrde a Ing. Motyčky řádně obhájil.
16. V průběhu řízení došlo mezi účastníky ke shodě v tom, že 45 ks. akcií firmy EKOS Praha a.s. případně žalovanému a výslovně učinili nesporným, že hodnota těchto akcií k vypořádání je 180 000 Kč. Zároveň účastníci potvrdili, že výnosy z akcií čerpané za dobu trvání manželství byly v domácnosti spotřebovány.

17. Pokud jde o nesplacený úvěr ČMSS Liška (úvěrový účet č. [redacted] ze zprávy ČMSS ze dne 20. 11. 2018 bylo zjištěno, že na úvěrový účet č. [redacted] bylo za období 15.2.2012 – 31. 5. 2016 žalobkyní uhrazeno celkem 132 636 Kč. Ke dni 31. 5. 2016 byl úvěr žalobkyní splacen.
18. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, že výrokem I. řízení částečně zastavil řízení pro položku uplatněnou k vypořádání - označenou movité věci (v rozsahu 629 položek dle seznamu, který byl připojen k žalobě, ve kterém fotografické vybavení bylo zahrnuto pod položky 169-175). Zastaveno bylo dále řízení, pokud jde o vypořádání osobních automobilů účastníků, v žalobě označené důchodové pojištění žalobkyně a životní pojištění žalovaného a stavební spoření na jméno žalovaného. Řízení bylo pro uvedené položky částečně zastaveno proto, že účastníci při prvním jednání ve věci výslovně uvedli, že veškeré movité věci včetně osobních automobilů považují za vypořádané a došlo tím mezi nimi k dohodě. V průběhu řízení pak účastníci při jednání 2. 12. 2015 shodně uvedli, že nadále nechť vypořádat jimi označený úvěr ze stavebního spoření na jméno žalovaného a jimi označené životní pojištění žalovaného a důchodové pojištění žalobkyně. Pro uvedené položky soud proto řízení dle § 96 o. s. ř. částečně zastavil, protože vyjádření účastníků posoudil dle jeho obsahu jako částečné zpětvzetí žaloby. Výrokem II. soud zamítl návrhy žalobkyně na přikázání fotografického aparátu CANON EOS 7D s příslušenstvím, které tvoří objektiv CANON EF 24-70 mm fú2.8 L USM, teleobjektiv velký CANON EF 70-200mm a blesk CANON SPEEDLITE 580 EX II do vlastnictví žalovaného za náhradu 50 000 Kč a návrh žalobkyně na vypořádání dividend z akcií celkem 45ks akcií firmy EKOS PRAHA a. s., stavební společnosti sídlem Praha 9, Trabantská 692/31 v likvidaci znějících na jméno žalovaného za období roku 2012 a období od zániku manželství do 31. 12. 2015 a za rok 2012. Z obsahu spisu je zřejmé, že účastníci se dohodli na vypořádání všech movitých věcí v rozsahu tak, jak je žalobkyně učinila předmětem vypořádání. Tento závěr zcela jednoznačně vyplývá i z vyjádření účastníků při jednání dne 12. 2. 2015, kde konkrétně k položce fotoaparát a příslušenství k fotoaparátu výslovně uvedli, že tyto položky vypořádali dohodou. Z uvedeného důvodu proto soud toto jejich vyjádření dle jeho obsahu posoudil jako částečné zpětvzetí žaloby a řízení bylo pro účastníky označené položky částečně zastaveno. Obecně platí, že v řízení o vypořádání SJM lze projednat jen to, co účastníci do společného jmění zahrnou a to ve lhůtě tří let od zániku manželství (k tomu například rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 1192/2007, 22 Cdo 2881/2008). Je zřejmé, že účastníci shodně dali najevo, které položky SJM považují za vypořádané a z obsahu jejich projevu bylo možno dospět k závěru, že pro uvedené položky berou žalobu o vypořádání SJM částečně zpět. Pro uvedené položky pak bylo řízení částečně zastaveno. Jestliže žalobkyně až v průběhu odvolacího řízení po uplynutí lhůty, kterou zákon připouští k uplatnění dalších položek k vypořádání SJM požadovala přikázání předmětného fotoaparátu s příslušenstvím žalovanému, soud její návrh zamítl. Není zde rozhodující, zda fotografické vybavení náleží k obvyklému vybavení domácnosti a s účinností novely občanského zákoníku (z. č. 89/2012 dále o.z.) dle § 3038 o.z. by teoreticky na něj nemělo být nahlíženo jako na obvyklé vybavení domácnosti a mělo by o něm být rozhodnuto. Podstatné je, že v původním návrhu fotografické vybavení bylo zahrnuto do seznamu movitých věcí a účastníci jednoznačně dali najevo záměr označené movité věci nevypořádat, protože se o nich dohodli. Po částečném zastavení řízení v rozsahu uvedeném ve výroku I. tohoto rozsudku bylo o fotografickém vybavení rozhodnuto. Další zahrnutí fotografického vybavení do vypořádání po lhůtě tří let od zániku manželství již není přípustné a s ohledem na procesní postup žalobkyně, která na vypořádání fotografického vybavení i přes poučení trvala, soud její návrh zamítl.
19. Pokud jde o návrh žalobkyně na vypořádání dividend z akcií 45ks akcií firmy EKOS PRAHA a.s., stavební společnosti sídlem Praha 9, Trabantská 692/31 v likvidaci na jméno žalovaného za období roku 2012 a období od zániku manželství do 31. 12. 2015 a za rok 2012, dospěl soud

-11-

k závěru, že i tuto položku vypořádání zaniklého SJM účastníků žalobkyně uplatnila opožděně a i pro tuto žalobkyni uplatněnou položku k vypořádání SJM žalobu zamítl. Z obsahu spisu vyplývá, že žalobkyně jednoznačně v žalobě žádala vypořádat vlastnictví 45ks předmětných akcií na jméno žalovaného. Z dalších podání a vyjádření žalobkyně v celém průběhu řízení až do dne jednání u Okresního soudu Praha - východ dne 29. 11. 2017 nelze dovodit, že se výslovně domáhala vypořádání výnosů z předmětných akcií. Jednoznačně a zřetelně nebyl nárok na vypořádání dividend v průběhu řízení uplatněn, protože v žalobě a v dalších podáních se hovoří pouze o vypořádání akcií. Nelze dovodit, že v rekonstruovaném protokolu ze dne 13. 5. 2015 (na č. l. 136) lze vysledovat konkrétně uplatnění nároku na dividendy po zániku manželství. V protokolu je zachyceno sdělení žalobkyně, že by měly být vyžádány částky čerpaných dividend, ale nelze učinit závěr, že byl učiněn řádný návrh na vypořádání dividend jako nárok na vypořádání a to v plynoucí lhůtě 3let od zániku manželství. Žalobkyně až v řízení po vrácení věci usnesením Krajského soudu v Praze k novému projednání žádala vypořádat dividendy z předmětných 45 ks. akcií s tím, že pokud žalovaný vlastnil akcie, je třeba akcie vypořádat automaticky včetně dividend. Požadovala výnosy z akcií celkem v hodnotě 1 224 000Kč z toho polovina činí 612 000 Kč. Dle názoru žalobkyně dividendy jsou nedílnou součástí akcií. Bez skutečnosti, že některý z manželů akcie vlastní by nebylo dividend, proto dividendy nutně musejí být součástí SJM. Proto pokud součást SJM představovaná akciemi nebyla dosud vypořádána, je třeba užitky, které akcie vygenerovaly rovněž vypořádat. Akcie byly pořízeny za trvání manželství a jejich užitky, které mají souvislost s vypořádáním vlastních akcií, mají být také vypořádány. S odkazem na obsah spisu je třeba uvést, že fakticky žalobkyně nárok na vypořádání dividend z 45 kusů akcií na jméno žalovaného formulovala po uplynutí lhůty tří let od zániku manželství. Z žaloby, vyjádření žalobkyně a přednesů žalobkyně při jednání do jednání dne 23. 8. 2018 nevyplývá, že by do uvedeného data výslovně nárok na vypořádání dividend z 45 kusů předmětných akcií za rok 2012 a období od zániku manželství do 31. 12. 2015 uplatnila jako položku vypořádání SJM. Návrh tedy uplatnila opožděně a byl soudem ve výroku II. zamítnut.

20. Při rozhodnutí o přikázání nemovitosti účastníků do vlastnictví žalobkyně se soud zabýval otázkou způsobu vypořádání nemovitosti zejména s ohledem na zjištění způsobu a rozsahu jejího užívání. K přikázání nemovitosti do vlastnictví žalobkyně soud přistoupil proto, že žalobkyně v domě bydlí, zajišťuje finančně jeho chod a údržbu. V průběhu řízení změnila názor na způsob vypořádání, nadále má zájem v domě setrvat, bydlet v něm a s pomocí širší rodiny získat peníze na vypořádací podíl pro žalovaného, případně si vzít na vyplacení vypořádacího podílu úvěr. Z postoje žalovaného v průběhu řízení vyplynulo, že proti tomuto postupu nemá zásadní výhrady. Jeho hlavní výhradou byla výše ocenění nemovitostí znalci, kterým zadala úkol ocenění paní žalobkyně. Soudem ustanovený znalec Ing. Fujáček stanovil cenu předmětných nemovitostí částkou 7 300 000 Kč a po jeho výsledku již výši tohoto ocenění zásadním způsobem nezpochybňovala ani žalobkyně. V průběhu řízení došlo mezi účastníky ke shodě v tom, že 45 ks. akcií firmy EKOS Praha a.s. případně žalovanému a účastníci výslovně učinili nesporným, že hodnota těchto akcií k vypořádání je 180 000 Kč. Pokud jde o nesplacený úvěr ČMSS Liška (úvěrový účet č. [redacted]) ze zprávy ČMSS ze dne 20. 11. 2018 bylo zjištěno, že na úvěrový účet úvěrový účet č. [redacted] bylo za období 15. 2. 2012 – 31. 5. 2016 žalobkyni uhrazeno celkem 132 636 Kč. Ke dni 31. 5. 2016 byl úvěr splacen.
21. Při výpočtu vypořádacího podílu, který bylo uloženo zaplatit žalobkyni žalovanému soud vycházel ze zjištění hodnoty majetku, který byl účastníky učiněn předmětem vypořádání. Hodnota nemovitostí účastníků činí 7 300 000 Kč. Hodnota akcií v počtu 45ks firmy EKOS Praha a.s. v likvidaci na jméno žalovaného je 180 000 Kč. Pasivem SJM je částka žalobkyni splaceného úvěru ze stavebního spoření ke dni zániku manželství (úvěr u ČMSS č. účtu č. [redacted] s tím, že za období 15. 2. 2012 – 31. 5. 2016 bylo žalobkyni uhrazeno celkem 132 636 Kč. Při výpočtu vypořádacího podílu se soud zabýval výši

-12-

částek, které žalobkyně uplatnila k započtení s odůvodněním, že na vybudování společných nemovitostí byly použity finanční prostředky z jejího výlučného vlastnictví. K započtení nelze uplatnit částku 1 350 000 Kč, která byla získána z prodeje bytu, který manželé převzali v době trvání manželství ((k tomu srovnej rozhodnutí NS ČR 31 Cdo 51/2010). K tomu učinil závěr i Krajský soud v Praze ve svém usnesení č. j. 18 Co 239/2016 -260 z 28.4.2017. Jako další částku k započtení žalobkyně uplatnila finanční prostředky získané darem od své matky a peněžní prostředky, které nabyla z dědictví po smrti své matky celkem ve výši 3 010 462,80 Kč. Uvedené prostředky byly použity na koupi a stavbu společných nemovitostí. Žalovaný potvrdil, že žalobkyně finanční prostředky od své matky v rozsahu celkem 3 010 462,80 Kč skutečně získala. Výši částky, kterou žalobkyně získala od své matky a skutečnost, že tyto peníze byly využity ke koupi a stavbě nemovitostí nijak nezpochyboval. (k tomu srovnej rozhodnutí NS ČR 31 Cdo 51/2010). Vypořádací podíl, kterým bylo uloženo zaplatit žalobkyni, k rukám žalovaného, byl stanoven částkou 1 988 450,20 Kč (hodnota nemovitostí účastníků 7 300 000 Kč po odečtu položky uplatněné žalobkyní k zápočtu ve výši 3 010 462,80 tj. hodnota majetku v nevypořádaném SJM účastníků. Uvedená částka po vydělení dvěma byla pro žalovaného snížena o polovinu hodnoty akcií a polovinu částky, kterou žalobkyně vynaložila na doplacení na úvěr u ČMSS na její jméno. Výsledná částka představuje 1 988 450,20 Kč. Žalobkyni bylo uloženo zaplatit žalovanému vypořádací podíl do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku vzhledem k výši částky, která byla jako vypořádací podíl vypočtena. Soud nepřistoupil ke stanovení delší lhůty vzhledem k délce řízení, kdy účastníci si po celou dobu museli být vědomi skutečnosti, že výsledkem řízení bude s velkou pravděpodobností rozhodnutí, kterým některému z nich bude uloženo druhému z účastníků vyplatit vypořádací podíl. Byl tak časový prostor k případné přípravě a zajištění si prostředků na výplatu vypořádacího podílu. Takto stanovená lhůta není nepřiměřená a v případě jejího dodržení nijak neznevýhodňuje ani žalovaného (§160 odst. 1 o. s. ř.).

22. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o. s. ř.. Z hlediska úspěchu ve věci nelze u nikoho z účastníků hovořit o převažující míře úspěchu. Žalobkyně požadovala vypořádat SJM s tím, že v průběhu řízení změnila postoj a upustila od návrhu společnou nemovitost prodat a výtěžek rozdělit a vypořádat další položky SJM. Nakonec žádala přikázat společnou nemovitost do svého výlučného vlastnictví. I přes to, že ocenění nemovitosti záviselo na znaleckém zkoumání, je třeba připomenout, že znalec vybraný žalobkyní na základě jejího zadání vypracoval znalecký posudek na cenu téměř o třetinu nižší než soudem ustanovený znalec. Pokud jde o další položky, žalobkyně se domáhala vypořádání části movitých věcí v hodnotě dalších sto tisíc Kč a požadovala vypořádat dividendy z akcií, kde pro uplatnění položek po lhůtě tří let od zániku manželství nebyla úspěšná. Při rozhodnutí o částečném zastavení řízení soud rozhodoval na základě shodného projevu vůle účastníků. Žalovaný neuspěl v části vnosů žalobkyně, pokud trval na svém závěru, že vnosem by měla být pouze polovina vložené částky z úspor na vkladních knížkách matky žalobkyně, neprokázal však, že darováno bylo oběma manželům. Vzhledem k vzneseným návrhům žalovaného, který původně měl z údajů z internetových stránek po srovnání cen realit v předmětné lokalitě představu o ceně nemovitosti devět milionů korun soud a neprokázal své tvrzení, že vnosy žalobkyně představované vklady na vkladních knížkách její matky byly ve skutečnosti darovány oběma účastníkům je zřejmé, že ani jeden z účastníků nebyl v řízení převážně úspěšný a nikomu z nich nebyly náklady řízení přiznány. Pokud žalobkyně původně požadovala náklady na pořízení znaleckého posudku Ing. Motyčky, soud tyto náklady žalobkyni nepřiznal, protože v průběhu řízení bylo zjištěno, že znalecký posudek Ing. Motyčky v řízení nebylo ze shora popsaných důvodů možno využít a pro ocenění nemovitosti účastníků byl jmenován znalec soudem. Závěrem pak žalobkyně náklady na pořízení znaleckých posudků Ing. Motyčky nepožadovala. Žalobkyni nebyly přiznány ani náklady na pořízení znaleckého posudku Ing. Kvity, protože nárok na vypořádání dividend z akcií firmy ECOS Praha a.s. v likvidaci byl uplatněn opožděně a žaloba pro tuto částku zamítnuta. Náklady na znalecké

-13-

zkoumání Ing. Motyčky a Ing. Kvity proto nelze považovat za účelně vynaložené náklady řízení a žalobkyni jejich náhrada nebyla přiznána.

23. O nákladech řízení státu v této věci soud rozhodne samostatným usnesením co do výše nákladů s tím, že vzhledem k tomu, že nikdo z účastníků neměl převážný úspěch ve věci, bylo uloženo zaplatit náklady řízení státu každému z účastníků jednou polovinou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem včas a řádně splněna, lze se domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí.

Praha 29. listopadu 2018

JUDr. Jitka Sochorová
Samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci výrok I. dne 15.3.2019, výrok II., III., IV., V., VI., VII. dne 25.2.2020 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Praze čj. 28Co 189/2019-966. Doložku právní moci připojila dne 24.6.2020 [REDACTED]

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Bartošem ve věci

žalobkyně: **Komerční banka, a.s.**, IČO 45317054
sídlem Na Příkopě 33/969, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Romanem Majerem
sídlem Vyskočilova 1326/5, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému:

bytem

o zaplacení 29 347,58 Kč s přísl.

takto:

- I. Řízení se zastavuje podle § 96 odst. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“), neboť žalobkyně vzala žalobu v celém rozsahu zpět.
- II. Dle ustanovení § 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, které bylo zastaveno.
- III. Žalobkyni se vrací snížený soudní poplatek v částce 174 Kč dle § 10 odst. 3, 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, neboť řízení bylo zastaveno před zahájením jednání.

Poučení: Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Praha 20. prosince 2019

Mgr. Filip Bartoš

Samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci výrok I., II. dne 29.1.2020, výrok III. dne 18.1.2020.
Doložku právní moci připojila dne 24.6.2020

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud Praha – východ rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Jankem ve věci žalobce [redacted], bytem [redacted], zastoupeného JUDr. Jiřím Vlastníkem Ph.D., advokátem se sídlem Italská 27, 120 00 Praha 2, proti žalovanému [redacted] bytem [redacted] zastoupenému Mgr. Martou Janouškovou, advokátkou se sídlem Malátkova 645/18, 150 00 Praha 5, o náhradu škody a platbu měsíční renty

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 476.484,- Kč, se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 133.722,- Kč od 22.3.2012 do zaplacení, se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částky 285.132,- Kč od 26.2.2013 do zaplacení, se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 57.630,- Kč od 4.12.2015 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 615.259,- Kč, se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně
z částky 19.984,- Kč od 16.4.2012 do zaplacení,
z částky 19.984,- Kč od 16.5.2012 do zaplacení,
z částky 19.984,- Kč od 16.6.2012 do zaplacení,
se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,5 % ročně
z částky 19.984,- Kč od 16.7.2012 do zaplacení,
z částky 19.984,- Kč od 16.8.2012 do zaplacení,
z částky 19.984,- Kč od 16.9.2012 do zaplacení,
z částky 19.984,- Kč od 16.10.2012 do zaplacení,
z částky 19.984,- Kč od 16.11.2012 do zaplacení,
z částky 19.984,- Kč od 16.12.2012 do zaplacení,

se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně
z částky 19.906,- Kč od 16.1.2013 do zaplacení,
z částky 19.906,- Kč od 16.2.2013 do zaplacení,
z částky 19.906,- Kč od 16.3.2013 do zaplacení,
z částky 19.906,- Kč od 16.4.2013 do zaplacení,
z částky 19.906,- Kč od 16.5.2013 do zaplacení,
z částky 19.906,- Kč od 16.6.2013 do zaplacení,
se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně
z částky 19.906,- Kč od 16.7.2013 do zaplacení,
z částky 19.906,- Kč od 16.8.2013 do zaplacení,
z částky 19.906,- Kč od 16.9.2013 do zaplacení,
z částky 19.906,- Kč od 16.10.2013 do zaplacení,
z částky 19.906,- Kč od 16.11.2013 do zaplacení,
z částky 19.906,- Kč od 16.12.2013 do zaplacení,
z částky 19.886,- Kč od 16.1.2014 do zaplacení,
z částky 19.886,- Kč od 16.2.2014 do zaplacení
a z částky 19.886,- Kč od 16.3.2014 do zaplacení,
a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Co do částky 262.836,- Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně
z částky 23.598,- Kč od 22.3.2012 do zaplacení, se zákonným úrokem z prodlení
ve výši 7,05 % ročně z částky 229.068,- Kč od 26.2.2013 do zaplacení, se
zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 10.170,- Kč od
4.12.2015 do zaplacení a se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně
z částky 67.800,- Kč od 10.6.2015 do 3.12.2015, se žaloba zamítá.

IV. Co do částky 108.575,- Kč, se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně
z částek 3.527,- Kč
od 16.4.2012 do zaplacení,
od 16.5.2012 do zaplacení,
od 16.6.2012 do zaplacení,
se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,5 % ročně z částek 3.527,- Kč
od 16.7.2012 do zaplacení,
od 16.8.2012 do zaplacení,
od 16.9.2012 do zaplacení,
od 16.10.2012 do zaplacení,
od 16.11.2012 do zaplacení,
od 16.12.2012 do zaplacení,
se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částek 3.513,- Kč
od 16.1.2013 do zaplacení,
od 16.2.2013 do zaplacení,
od 16.3.2013 do zaplacení,
od 16.4.2013 do zaplacení,
od 16.5.2013 do zaplacení,
od 16.6.2013 do zaplacení,
se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částek 3.513,- Kč
od 16.7.2013 do zaplacení,
od 16.8.2013 do zaplacení,

od 16.9.2013 do zaplacení,
 od 16.10.2013 do zaplacení,
 od 16.11.2013 do zaplacení,
 od 16.12.2013 do zaplacení,
 se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částek 3.509,- Kč
 od 16.1.2014 do zaplacení,
 od 16.2.2014 do zaplacení
 a od 16.3.2014, se žaloba zamítá.

V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

VI. České republice se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou došlou soudu dne 1.3.2013 se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 671.520,- Kč s příslušenstvím a peněžitého důchodu ve výši 29.239,- Kč měsíčně s příslušenstvím z titulu náhrady škody. Tvrdil, že jej žalobce z důvodů, jež mu nejsou známy postřelil při venčení psů do levé dolní končetiny a způsobil mu otevřenou zlomeninu stehenní kosti s nutností hospitalizace a nutností následného léčení, za což byl rozsudkem Okresního soudu Praha – východ ze dne 20.6.2012, č.j. 38 T 9/2012-241, který nabyl právní moci ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 11.10.2012, č.j. 11 To 408/2012-314, uznán vinným přečinem těžkého ublížení na zdraví. Svým jednáním způsobil žalovaný žalobci škodu na zdraví ve smyslu § 420, 444 a násl. obč.zák., jejíž náhrady se žalobce domáhal již v trestním řízení, kde uplatňoval odškodnění bolesti, náhradu na ztrátu na výdělku, účelně vynaložené náklady spojené s léčením, náhradu nemajetkové újmy v penězích a úrok z prodlení z dlužných částek. V trestním řízení byly žalobci přiznány pravomocně pouze náhrada bolestného v základní výši 52.440,- Kč a náklady spojené s léčením ve výši 17.150,- Kč. S ostatními nároky byl odkázán na řízení občanskoprávní. Žalovaný se ke následkům svého činu staví přezíravě a ve vztahu k žalobci výsměšně. Odpovědnost za způsobenou škodu si vůbec nepřipouští, žalobci se ani neomluvil, dokonce na něj podal žalobu o náhradu nemajetkové újmy. Před podáním této žaloby opětovně vyzval žalovaného k úhradě dlužných částek dopisem ze dne 22.2.2013, avšak neúspěšně, žalovaný zásilku vůbec nepřevzal.

Žalobce tvrdil, že byl z důvodu zranění hospitalizován v Ústřední vojenské nemocnici nejprve od 6.9.2011 do 22.9.2011, kdy podstoupil dvě operace, a následně od 4.11.2011 do 14.11.2011 z důvodu komplikací spojených se zraněním (trombóza). Bezprostředně po zranění mu byla v rámci jeho léčby do levé končetiny voperována fixační konstrukce, zavěšená na osmi šroubech, umožňující žalobci pohyby pouze za pomoci francouzských berlí, vyznačující se vysokou bolestivostí a potřebou neustálé průběžné péče a léčby (stálé hnisání ran apod.), významně omezující a negativně ovlivňující život žalobce. Za účelem sejmutí fixační konstrukce byl od 11.2.2013 do 14.2.2013 hospitalizován v nemocnici a konstrukce mu byla nakonec sundána po sedmnácti měsících od zranění. Jeho léčba je spojena s užíváním řady léků a dále negativně ovlivňuje kvalitu jeho života (vedlejší účinky léků, problémy s páteří v důsledku jednostranného zatěžování atd.).

Před zraněním (do 6.9.2011) žil plnohodnotným životem přiměřeným svému věku, jako bývalý závodní cyklista se naplno věnoval svým sportovním zálibám (cyklistika, běh,

DP

plavání, golf, lyžování, turistika), a to často společně s manželkou [REDAKCE]. Plně zajišťoval údržbu domu, ve kterém společně s manželkou žijí. Společně s otcem provozoval cyklistický obchod a servis. Po zranění, kdy podstoupil tři operace, je nadále léčen a čeká jej dlouhodobá rehabilitace. Do dne podání žaloby je v pracovní neschopnosti a celý život musel přizpůsobit léčbě. Několik týdnů po zranění byl mimořádně omezen v základních životních úkonech, zejména v oblasti hygieny a jídla, v podstatě byl zcela odkázán na pomoc manželky. Jakékoli sportovní aktivity či provozování volnočasových zálib jsou od 6.9.2011 zcela vyloučeny a vyloučeny zůstanou nejméně po dobu několika dalších měsíců. Pohybuje se velmi obtížně a jen za pomoci francouzských berlí. Kvalitu jeho života negativně ovlivňuje i léčba zranění a užívání léků se silným analgetickým účinkem a řadou vedlejších účinků. Kromě fyzických omezení utrpěl žalobce z důvodu jednání žalovaného též závažnou psychickou újmu, trpí nespavostí, nočními můrami a úzkostnými stavy, žije ve stálém stresu a strachu z bolesti, což též výrazně ovlivňuje kvalitu jeho života po zranění.

K odškodnění bolesti žalobce uvedl, že v trestním řízení mu byl přiznán toliko nárok na odškodnění ve výši 52.440,- Kč odpovídající bodovému ohodnocení bolesti uvedenému v lékařském posudku MUDr. Zdeňka Šňupárka ze dne 19.3.2012, poř.č. 2246/2012, vypracovaném podle vyhl.č. 440/2001 Sb. o odškodnění bolesti a stížení společenského uplatnění (dále je vyhláška), ve kterém znalec bolesti ohodnotil celkem 437 body. Dle žalobce výše odškodnění neodpovídá jeho skutečným bolestem, je neproporcionální a jsou dány důvody pro její přiměřené zvýšení (v souladu s nálezem sp.zn. I. ÚS 419/06). Důvody, pro které by měla být výše odškodnění bolesti zvýšena spatřoval žalobce v mimořádných bolestech spojených se zraněním, v nutnosti snášet více než 17 měsíců voperovanou konstrukci osmi šroubů, projevující se bolestivě při jakémkoli pohybu levé dolní končetiny, v opakovaném hnisání rány kolem šroubů, když tělo konstrukci nechtělo přijmout a v opakovaném velmi svědivém kožním ekzému. Dle žalobce následkům zranění odpovídá nárok na odškodnění bolesti přinejmenším ve výši 209.760,- Kč (čtyřnásobek základního odškodnění). Po odpočtu již přiznané částky tedy požadoval částku 157.320,- Kč.

Co se týče náhrady za ztížení společenského uplatnění, žalobce v podané žalobě zmínil, že dosud nelze zpracovat lékařský posudek, je však nepochybné, že mu v souvislosti se zraněním vznikla nemajetková újma, kterou lze podřadit pod ztížení společenského uplatnění, neboť zranění mělo vliv na jeho uplatnění ve společnosti, zejména na uspokojování jeho životních a společenských potřeb, včetně výkonu dosavadního povolání, dalšího vzdělávání a možnosti uplatnit se v životě rodinném, politickém, kulturním a sportovním, a to s ohledem na jeho věk v době vzniku škody na zdraví. Odkázal na judikaturu Ústavního soudu ČR a výši škody z tohoto titulu odhadl na 500.000,- Kč.

Ve vztahu k náhradě ztráty na výděлку uvedl žalobce, že je osobou samostatně výdělečně činnou a před svým zraněním provozoval se svým otcem cyklistický obchod a servis. V důsledku zranění, za které žalovaný odpovídá, je žalobce od 6.9.2011 v pracovní neschopnosti, která potrvá nejméně do poloviny roku 2013. Za účelem sejmutí fixační konstrukce byl žalobce od 11.2.2013 do 14.2.2013 hospitalizován v Ústřední vojenské nemocnici a konstrukce mu byla sejmuta, po sejmutí fixátoru bude následovat další dlouhodobá rehabilitace, pracovní neschopnost stále trvá a bude trvat několik dalších měsíců. Ze svého podnikání, kladoucího mimojiné značné nároky na dobrý fyzický stav, je žalobce zcela vyřazen a přišel tak o jakýkoli zdroj souvisejících příjmů. Na úhradu svých životních potřeb je nucen čerpat půjčky od známých. Z daňového přiznání za rok 2011 vyplývá, že za dobu od 1.1.2011 do 6.9.2011, kdy byl zraněním z výdělečné činnosti vyřazen, činila výše příjmů žalobce 249.864,- Kč při uplatnění výdajového paušálu ve výši 149.918,- Kč, čistý denní příjem žalobce by tak činil 401,39 Kč, průměrný měsíční výdělek částku 12.202,- Kč.

Skutečný výdělek by byl vyšší, neboť skutečné výdaje (10.527,70 Kč) nedosáhly uplatněného výdajového paušálu a při jejich zohlednění by činil průměrný měsíční výdělek 29.239,- Kč. Vzhledem k výše uvedenému požadoval v žalobě původně, aby žalovanému byla uložena povinnost hradit mu od 6.9.2011 peněžitý důchod ve výši 29.239,- Kč měsíčně s tím, že povinnost zaplatit částky, které se stanou splatnými do dne vydání rozsudku, má být žalovanému uložena jednorázovou platbou.

Požadoval dále náhradu účelně vynaložené nákladů spojených s léčením ve výši 11.450,- Kč, které byl nucen vynaložit od 19.3.2012 (když částečně byla žalovanému tato povinnost uložena již rozsudkem v trestním řízení).

Jako další škodu požadoval uhradit náklady, které byly zbytečně vynaloženy na zaplacení zálohy na soustředění jeho manželky na letním výcvikovém táboře v září 2011 ve výši 2.500,- Kč a na startovné na tamních závodech ve výši 250,- Kč. Žádné z těchto akcí se manželka nemohla zúčastnit, neboť musela z důvodu zranění, které mu žalovaný způsobil, o něj pečovat.

Úrok z prodlení z dlužné částky 157.320,- Kč a peněžitě renty požadoval žalobce ve vazbě na podání ze dne 20.3.2012, kterým u zástupce žalovaného uplatnil nárok na bolestné a na náhradu ztráty na výděлку, přičemž k platbě byl písemně 23.3.2012 vyzván rovněž přímo žalovaný. Ohledně ostatních nároků vycházel ze svého dopisu ze dne 26.2.2013, který byl žalovanému zjevně doručen.

Ve svém podání ze dne 10.6.2015 žalobce navrhl změnu žaloby, a to jednak s ohledem na skutečnost, že mu byl zpětně ke dni 6.9.2011 přiznán invalidní důchod, navrhl změnu petitu žaloby a požadoval po žalovaném nižší měsíční peněžitý důchod právě s přihlédnutím k výši přiznaného invalidního důchodu. Dále požadoval rozšíření žaloby o částku 67.800,-Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% od 10.6.2015 do zaplacení, jakožto úhrady za další účelně vynaložené náklady spojené s léčením. Konkrétně se jednalo o náklady na dlouhodobou rehabilitaci, pravidelná rekondiční cvičení a fyzioterapii v období od 27.2.2013 do 27.2.2014 ve výši celkem 44.600,- Kč. Požadoval rovněž úhradu nákladů na dopravu z místa bydliště do místa rehabilitace za období od 21.2.2013 do 12.6.2013 ve výši 22.093,- Kč. A konečně úhradu zboží MONOVISC INJ za částku 1.107,- Kč (doplatek léčby neplacený pojišťovnou). Usnesením ze dne 8.1.2016, č.j. 7 C 102/2013-158, byla žaloba o požadovanou částku 67.800,- Kč rozšířena. Co do snížení požadovaného měsíčního důchodu byl vzhledem k obsahu návrh žalobce posouzen jako částečné zpětvzetí žaloby a řízeno bylo v tomto rozsahu, zastaveno.

Obdobně pozměnil žalobce svoji žalobu v podání ze dne 17. 7. 2017, kde navrhl s ohledem na skutečnost, že mu byl přiznán invalidní důchod, změnu petitu žaloby, a požadoval po žalovaném nižší měsíční peněžitý důchod právě s přihlédnutím k výši přiznaného invalidního důchodu.

V podání ze dne 19.9.2017 vzal žalobce žalobu zpět co do požadavku na úhradu peněžitě renty jako náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti, tj. od 1.4.2014 a dále. Co se týče požadavku na úhradu peněžitěho důchodu (renty) požadoval tedy po těchto úpravách (částečných zpětvzetích) po žalovaném uhradit důchod pouze v období od 6.9.2011 do 31.12.2011 ve výši 23.606,- Kč měsíčně, v období od 1.1.2012 do 31.12.2012 ve výši 23.511,- Kč měsíčně, v období od 1.1.2013 do 31.12.2013 ve výši 23.419,- Kč měsíčně a v období od 1.1.2014 do 31.3.2014 ve výši 23.395,- Kč měsíčně, a to spolu s příslušenstvím ve formě zákonného úroku z prodlení s platbou těchto měsíčních dávek od platby ve výši 23.511,- Kč jdoucím od 16.4.2012 do zaplacení a dále od následujících plateb

vždy od 16. dne každého příslušného měsíce, za který jsou platby požadovány. V rozsahu tohoto zpětvzetí žaloby bylo řízení o ní usnesením ze dne 21.9.2017, č.j. 7 C 102/2013-269, zastaveno.

Žalovaný nárok žalobce neuznal a namítl, že žalobce se ve svém návrhu zcela úmyslně vyhýbá vlastní odpovědnosti za jemu způsobenou újmu a manipulativně mění skutkové okolnosti, za nichž k jeho zranění došlo. Uvedl, že je si vědom toho, že byl v trestní věci pravomocně odsouzen, s ohledem na okolnosti vzniku zranění však považuje rozsudek za nespravedlivý. Žalobci dobrovolně a bez nátlaku uhradil náhradu škody stanovenou rozsudkem, byť to s ohledem na jeho současné poměry byla značná částka. Tím považoval záležitost za vyřízenou. Skutečností je, že ke zranění žalobce došlo v rámci legálního použití nutné obrany. Byl to žalobce, který prostřednictvím svého bojového psa napadl žalovaného. Soud v trestní věci nevzal v úvahu odpovědnost žalobce za jeho konání, zahájení útoku a jeho pokračování, které vyústilo v nutnou obranu žalovaného. Jeho obrana probíhala přirozeně a nepřekročila hranici přiměřenosti, což dokládaly dva výstřely do vzduchu a snaha odvrátit útok bojového psa na sebe. Teprve když došlo ke zdvojení útoku psa a jeho pána, došlo k použití zbraně s cílem eliminovat útok psa. Bohužel došlo k tomu, že výstřel zranil žalobce. Tomu poté poskytl základní ošetření a přivolal pomoc. Poukázal na to, že žalobce se při zahájení útoku svého psa věnoval psaní SMS. Dopustil se vědomé nedbalosti, kdy místo toho, aby kontroloval svého volně pobíhajícího bojového psa, se věnoval psaní textových zpráv. Bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že jeho pes nic neprovede a nechal ho volně pobíhat bez náhubku. Musel jako chovatel vědět, že jeho pes bude jiné psy napadat a že je schopen napadnout i člověka, který bude bránit před jeho útokem svého psa. Nebyl to on, kdo by útočil bezdůvodně na žalobce, ale zcela legitimně se v první chvíli postavil na obranu svého psa, následně došlo k samotnému útoku žalobce na něj, když údajně zase on bránil svého psa před zastřelením. Žalobce je sám odpovědný za svůj útok, resp. za útok svého bojového psa. Bohužel smutné důsledky jeho zranění musí být přičítány pouze jemu.

Poukázal také na své špatné majetkové poměry, kdy pobírá plat cca 3.000,- Kč za měsíc a na zaplacení soudem dříve určené částky si musel půjčit od osobního přítele. Z doby podnikání má ještě nesplacené dluhy u státních orgánů. S manželkou má soudně zrušené bezpodílové spoluvlastnictví (nyní SJM), nebydlí ve vlastním domě a jakékoli vymáhání povede jen k dalším nákladům bez jakéhokoli výsledku.

Ohradil se proti nařčení z nevhodného přístupu k žalobci. Zopakoval, že to byl on, kdo byl obětí agrese ze strany žalobce a po té politováníhodné okolnosti, kdy došlo ke zranění žalobce, mu v podstatě zachránil život. On se nechoval nikterak zavrženíhodně, ze strany žalobce neslyšel nikdy slovo omluvy za jeho agresivní chování, za jeho vyhrůžky zabití, které mu byly žalobcem adresovány. Neslyšel ani slova díky za poskytnutí první pomoci.

Usnesením ze dne 4.1.2017, č.j. 7 C 102/2013-192 bylo žalovanému přiznáno osvobození od soudních poplatků a k ochraně jeho zájmů v řízení ustanovena zástupkyně. Následně doplnila vyjádření žalovaného k žalobě. Setrvala na již sdělených námitkách žalovaného týkající se nutné obrany a shodně jako on poukázala na vysokou míru spoluzavinění žalobce (poškozeného). Zopakovala, že žalobce neměl nechat svého psa volně pobíhat, tím spíše, že se jedná o velkého psa bojového plemene (tosa inu) cvičeného na zápasy se psy. Pes byl prý ovládán elektrickým obojkem, zda byl tento při incidentu použit či nikoli se nezjistilo ani nezjišťovalo. Nadto žalobce při vyšetřování uvedl, že v inkriminovaný okamžik psa nekontroloval, neboť psal na mobilním telefonu SMS zprávu. Žalovaný se domnívá, že kdyby žalobce svého psa lépe hlídal, nemuselo k žádnému incidentu dojít,

případně by nemusel incident vygradovat. Žalobce tedy nejméně nese část zavinění na způsobené škodě a je tedy na místě snížení náhrady dle § 441 obč.zák. Kdyby lépe ovládal svého psa, nedošlo by ke třetímu výstřelu, který jej nešťastnou náhodou zranil. Žalovaný se cítil ohrožen, bál se o svého psa i o sebe, a proto se uchýlil k prostředku ultima ratio, tedy k výstřelu po útočícím psovi. Nynější roční příjem žalovaného činí pouze 9.156,- Kč, nevlastní žádný majetek větší hodnoty a není účasten v žádných obchodních společnostech. Zaplacení požadovaných částek je pro něho naprosto neúnosné a neproporcionální. Odkázala na ustanovení § 450 obč.zák. a nález Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 2954/11, podle něhož bez ohledu na to, zda je takový postup navržen použije soud moderační právo na poměrné snížení náhrady škody. Zejména v případech, kdy je pachatel odsuzován za nedbalostní trestný čin, je pak třeba dbát při stanovení výše náhrady škody na to, aby uložená povinnost nahradit způsobenou škodu neměla pro pachatele doživotní „likvidační“ následky, tj. aby mu umožňovala vést snesitelný a lidský důstojný život.

Mezi účastníky bylo nesporné, že průměrný měsíční výdělek žalobce před vznikem škody činil 29.239,- Kč, tak jak bylo uváděno žalobou. Stejně tak bylo učiněno nesporným, že žalobce vynaložil na náklady spojené s léčením částku 11.450,- Kč, tak jak bylo uváděno žalobou a stejně tak i částky 44.600,- Kč za rekondiční cvičení a fyzioterapie, částku 22.093,- Kč za dopravu a částku 1.107,- Kč za zboží monovisk, jak bylo požadováno v rozšíření žaloby. Nespornou byla učiněna i skutečnost, že tyto náklady byly vynaloženy účelně.

Z rozsudku Okresního soudu Praha-východ ze dne 20.6.2012, č.j. 38 T 9/2012-241, bylo zjištěno, že žalovaný byl uznán vinným přechinem těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst.1 tr.zák., neboť v přesně nezjištěné době od 20.15 hodin do 20.30 hodin dne 6.9.2011, mezi obcemi [redacted], na okrese Praha východ, na silnici č.III/00319, ve snaze ukončit konflikt mezi jím vedeným psem rasy Dobrman a psem rasy Tosa Inu, kterého venčil [redacted], nedbal potřebné opatrnosti a za viditelnosti snížené tmou, v důsledku čehož měl snížený rozhled, vystřelil ze své legálně držené zbraně Walther P 88 Compact, ráže 9 mm Luger, přičemž střelba zasáhla [redacted] do levé dolní končetiny, čímž jmenovaný utrpěl otevřenou zlomeninu stehenní kosti s nutností hospitalizace spojené s operačním zákrokem do 22.9.2011, zevní fixace levé dolní končetiny, chůze o dvou francouzských holích a následného ambulantního léčení spojeného s pracovní neschopností. Z provedeného dokazování měl soud za zřejmé, že na psa žalovaného, který byl na vodítku, zaútočil pes žalobce, výpověď žalovaného, která byla při líčení zásadních okamžiků konfliktu v zásadě shodná, považoval za věrohodnější než výpověď žalobce, která nebyla prosta zřetelných rozporů s ostatními důkazy.

Z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11.10.2012, č.j. 11 T 408/2012-314, bylo zjištěno, že žalovaný (v trestním řízení obžalovaný) podal v zákonné lhůtě odvolání. Domáhal se zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně nebo zproštění obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu z toho důvodu, že nebylo prokázáno, že se stíhaný skutek stal. Namítal, že střílel z legálně držené zbraně v nutné obraně, rozebíral důkazní situaci, poukazoval zejména na znalecký posudek JUDr. Zdeňka Náchodského z oboru kriminalistiky, odvětví se zvláštní specializací sebeobrana, služební zákroky, vedení boje z blízka a uváděl, že byl ohrožen ze strany útočícího psa patřícího poškozenému a nemohl předvídat chování samotného poškozeného, kterému se nedařilo psa zvládnout. Co do výroku o vině zůstal rozsudek Okresního soudu Praha – východ nedotčen. Krajský soud v Praze uložil podle § 228 tr. řádu obžalovanému zaplatit poškozenému [redacted] na náhradu

škody částku 69.590,- Kč s úrokem ve výši 7,75 % ročně jdoucím od 16. 6. 2012 do zaplacení. Se zbytkem svého nároku se poškozený podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázán na občanskoprávní řízení.

Z protokolu o hlavním líčení ze dne 15.6.2012 u Okresního soudu Praha-východ, č.j. 38 T 9/2012, bylo zjištěno, že sám žalobce uvedl, že zatímco pes žalovaného byl na vodítku, jeho pes bojového plemene Tosa Inu byl na volno. Připustil také, že v okamžiku, kdy již viděl žalovaného (měli být od sebe 10 metrů), tak mu přišla SMS zpráva a tak si ji také přečetl. Elektronický ovladač obojku psa měl pověšený na krku. Byť žalobce konflikt psů popsal jako vyvolaný psem žalovaného, tento popis je v rozporu s popisem události žalovaným, který byl již soudem trestním posouzen jako věrohodnější, oproti výpovědi žalobce, která trpěla rozpory s ostatními důkazy. Závěr, že došlo k útoku psa žalobce na psa žalovaného, sdělil soudu také znalec MUDr. Zdeněk Náchodský. Rovněž ve svém posudku ze dne 28.3.2012 znalec uzavřel, že žalobce neměl svého psa pod kontrolou (neovládl jej ani vůlí ani elektrickým obojkem). Nakonec sám žalobce v úředním záznamu ze dne 7.9.2011 uvedl, že žalovanému nevěnoval větší pozornost, neboť psal SMS, jeho pes Rodo, šel ke psu žalovaného a dostal ho pod sebe. Je tedy zřejmé, že iniciátorem konfliktu psů byl pes žalobce a že jej žalobce nezajistil takovým způsobem, aby zabezpečil ochranu okolí a v dané chvíli nevěnoval ani dostatečnou pozornost svému psu a okolí, aby byl schopen dostat psa včas pod svoji kontrolu.

V důsledku zranění způsobeného mu žalovaným způsobem shora uvedeným byl žalobce od 6.9.2011 v pracovní neschopnosti a to až do dne 31.3.2014, kdy byla pracovní neschopnost ukončena. Po tuto dobu neměl žádný příjem z pracovní činnosti, jeho jediným příjmem byl invalidní důchod ve výši 5.633,- Kč v období od 6.9.2011 do 31.12.2011, ve výši 5.728,- Kč od období od 1.1.2012 do 31.12.2012, ve výši 5.820,- Kč od 1.1.2013 do 31.12.2013, ve výši 5.844,- Kč od 1.1.2014 do 31.12.2015 a ve výši 6.001,- Kč od 1.1.2016. V souvislosti s úrazem ze dne 6.9.2011 poklesla pracovní schopnost žalobce o 60 % (oznámení o změně základní výměry vypláceného důchodu ze dne 14.12.2015, lékařská zpráva [redacted] ze dne 6.3.2014, rozhodnutí ČSSZ ze dne 18.11.2014 o přiznání invalidního důchodu, posudek o invaliditě ze dne 23.9.2014, rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, výměnný list ze dne 13.12.2012, výměnný list ze dne 16.3.2012, lékařská zpráva ze dne 11.7.2013.). Své potřeby byl žalobce nucen hradit z půjček (dohoda o půjčce ze dne 21.12.2011, 17.4.2012, 23.7.2012, 23.11.2012).

Ze znaleckého posudku zpracovaného MUDr. Zdeňkem Šňupárkem znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství ze dne 19.3.2012 soud zjistil, že znalec hodnotil dle vyhlášky 440/2001 Sb. bolestné při střelné tříštivé zlomenině stehenní kosti léčené operativně dne 7.9.2011 hodnotou 260 bodů (přičemž 220 bodů činí samotná tříštivá zlomenina a 40 bodů operativní léčba, jež si vyžádala 8 pěticentimetrových ran při aplikaci zevního fixátoru). 18 body hodnotil znalec dvě střelné rány (vstřel a výstřel) levého stehna a 40 bodů přiřadil bolestnému za operační zákrok dne 13.9.2011, kdy došlo k úpravě a doplnění zevního fixátoru. Pro náročný způsob léčby a pouřazovou trombózu žil levé dolní končetiny zvýšil celkovou částku bolestného dle § 6 odst. 1, písm. a) vyhlášky o 50 %. Ve výpočtu učinil početní chybu, neboť takto určené bodové hodnocení by mělo dosáhnout správně 477 bodů, nikoli 437 bodů, jak v posudku uvedl.

Při svém výslechu k posudku ze dne 19.3.2012 znalec uvedl, že za 1 cm operační rány se počítá 5 bodů, bylo to 8 cm, to je tedy těch 8x5 plus 220 je bolestné za ten vznik prvotního

úrazu. Dále se tam počítaly dvě střelné rány s délkou 3 cm, každá za 3 body byl to vstřel a výstřel, takže celkem 18 bodů, celkem to bylo 278 bodů, to je tedy to bolestné za vznik prvotního úrazu. Pak 13.9.2012 byla prováděna další operace, kdy bylo nutno upravit ten zevní fixátor, tam je počítáno další bolestné, a to protože tam opět byly ty rány, tak 40 bodů. Protože v tomto případě došlo k zánětu žil levé dolní končetiny, to ošetřování rány bylo náročné, pak toto bolestné, tedy obě bolestné zvýšil o 50%. Zranění bylo léčeno zevním fixátorem, byl zaváděn do kostí, muselo dojít k navrtání kosti, k nářezům kůže. Tyto rány hnisají, musí se to ošetřovat několikrát denně, prosakuje to. Ošetřování je náročné, vyžaduje klidový režim, podávají se antibiotika. Zde došlo také k zánětu, k poškození cév.

Ze znaleckého posudku téhož znalce ze dne 19.7.2017 spolu s přílohami (lékařskými zprávami) zjistil soud, že znalec zohlednil bolestné za operaci žalobce ze dne 11.2.2013 spočívající ve vyjmutí fixátoru z levé stehenní kosti a navazující operaci pravého kolenního kloubu ze dne 5.2.2014, které ohodnotil 115 body. Operační zákrok ze dne 5.2.2014 jednoznačně souvisí s úrazem levé dolní končetiny ze dne 6.9.2011, neboť operované poškození menisku bylo vyvoláno dlouhodobým odlehčováním levé dolní končetiny, čímž došlo k přetěžování pravé dolní končetiny, jež vyústilo v chronickou lézi mediálního menisku pravého kolenního kloubu.

Ztížení společenského uplatnění bylo znaleckým posudkem ohodnoceno celkově 2.700 body, čemuž odpovídá dle náhradové vyhlášky kompenzace ve výši 324.000,- Kč. Znalec neshledal důvod pro zvýšení dle § 6 odst. 1, písm. c) vyhlášky. V jednotlivých hodnoceních bylo omezení pohyblivosti levého kolenního kloubu středního stupně hodnoceno 600 body, poúrazová atrofie stehenního svalstva levé dolní končetiny 200 body, omezení pohyblivosti pravého kolenního kloubu lehkého stupně 400 body, trvalé následky poranění měkkého kolena (odstranění poloviny menisku, následná gonartroza) 700 body a posttraumatická stresová porucha s protrahovanou depresivní reakcí 800 body.

Znalec poškozeného osobně před vypracováním znaleckého posudku vyšetřil a posudek zpracoval na základě studia zapůjčené zdravotnické dokumentace.

Ke znaleckému posudku ze dne 19.7.2017 znalec při výslechu před soudem doplnil, že pokud je ve výpočtu bolestného uváděno 105 bodů (násobek 21x5), jedná se o to, že pacienta viděl opakovaně, měřil si jizvy, které mu zůstaly po tom střelném poranění a po těch operačních zákrocích. Bylo to 8 jizev v oblasti stehna v celkové délce 21 cm, které mu zůstávají jako trvalý následek po střelném poranění a po operačních zákrocích, takto tedy vypočetl 21x5, tedy 105 bodů. Obdobně je vypočteno bolestné za operační zákrok z 5.2.2014, při operaci pravého kolenního kloubu, kde jsou 2 jizvy a toto bylo ohodnoceno znalcem 10 body, tam se jedná o jizvy po zavádění portu při artroskopii. Dále k označení položky 017 ve znaleckém posudku uvedl znalec, že se jedná o písářskou chybu, v poznámkách má správnou položku 016. To slovní vyjádření již pak souhlasí, jedná se pouze o záměnu toho číselného označení a bodové hodnocení rovněž souhlasí 800 bodů. Provedl kontrolu nálezu z psychiatrie, ukázal jej též kolegovi soudnímu znalci z oboru psychiatrie. Bylo mu řečeno, že ty potíže jsou zhruba středního stupně a odpovídá tomu 800 bodů. Před vypracováním tohoto znaleckého posudku nechal žalobce odeslat na ortopedické, cévní a psychiatrické vyšetření, ty závěry těch vyšetření jsou přílohou znaleckého posudku. S lékaři tyto zprávy konzultoval, tedy s psychiatrem a s ortopedem, a na základě toho dospěl k tomu bodovému ocenění. Pokud se jedná o konkrétní projevy, jakými je v důsledku těchto postižení, pacient limitován, pokud se jedná o postižení kolene, je limitován např. při kleku, dřepu, chůzi do schodů, ten současný stav je trvalý, jak je popisováno ve zprávě, pravděpodobně už nedojde k tomu, že by se koleno ohýbalo, tak jak by tomu mělo být a s věkem se to bude zhoršovat. Žalobce je omezen v obvyklém denním způsobu života. Lékařské zprávy uvádí doporučení další rehabilitace,

64 ✓

jízdy na kole, dávky budou určovány ortopedem. V rozumné časové míře jsou takovéto aktivity jako jízda na kole, nebo plavání sport pozitivní, musí být vykonávány s přestávkami. Zátěží je třeba nošení břemen a fyzická práce, to je možno vykonávat pouze po kratší dobu, nebo s většími přestávkami. Jednoznačné omezení tam je i např. při jízdě v autě, co se týče šlapání na pedály, tedy ta limitace je ve velikosti té zátěže v čase a i ve kvalitě toho pohybu.

O zranění, léčbě žalobce a jeho omezení v důsledku tohoto zranění a léčby si soud udělal obrázek též z fotografie znázorňující fixační aparát. Léčbu žalobce a její náročnost dokládá též lékařská zpráva ze dne 13.9.2011, operační protokol ze 7.9.2011 a 13.9.2011, denní dekurz ze dne 11.9.2011 a 10.9.2011.

Z připojené lékařské dokumentace se mimojiné podává, že v roce 2012 byla u žalobce diagnostikována posttraumatická stresová porucha s protrahovanou depresivní reakcí. Bylo taktéž doloženo zdravotní omezení žalobce ještě v roce 2014 s tím, že stav je trvalý, a byla mu doporučena rehabilitace kolene jízdou na kole. Ze zprávy [redacted] ze dne 13.7.2017 se podává, že se žalobce léčil psychiatricky v období dubna až června 2012. Zmiňováno je narušení intimního života po postřelení, nyní upraveno, jako zájem uváděn sport s tím, že jej může, ale méně. Na traumatický zážitek (postřelení) si vzpomene denně, ale míra rozrušení se postupně zmírňovala, nyní delší dobu je mírná. Do současné doby jsou tedy patrné reziduální příznaky poruchy – patrné rozrušení při vzpomínání na událost. Pacient již není významně omezen v obvyklém způsobu života vlivem potíží, toto lze spatřovat v přetrvávání nepříjemných emočních stavů a omezení některých aktivit ve volném čase. Není to takovéhoho charakteru, aby byl ochoten užívat psychofarmaka nebo docházet na psychoterapii, i když to lékař doporučil a bylo by to vhodné.

Z listin se sepsanými výpověďmi [redacted] ze dne 5.2.2013 a 9.2.2013, popisující omezení žalobce, se podává, že před úrazem dne 6.9.2011 žil žalobce a jeho manželka velmi aktivním pracovním, sportovním a kulturním životem. Žalobce se jako bývalý aktivní reprezentant v cyklistice velmi intenzivně cyklistice věnoval, hodně cestoval, navštěvoval kulturní akce a věnoval se sezónním sportům. S ohledem na vyšší věk rodičů také zajišťoval jejich potřeby (nákupy, opravy, výpomoc...), nyní jej zastupuje jeho manželka, což ji velmi fyzicky vyčerpává. Zranění žalobce způsobilo velký zásah do osobního, intimního, společenského, kulturního, sportovního a pracovního života nejen [redacted] ale i celé blízké rodiny. Na žalobci nechává jeho zranění markantní psychické následky v tom směru, že se nechce stýkat s lidmi, se svými kamarády a přáteli.

Dřívější cyklistická kariéra žalobce a nedávné sportovní zapojení v golfu bylo doloženo listinami týkajícími se žalobcovy účasti na cyklistických závodech, startovní listinou z roku 1984 a fotografiemi.

Ve věci byla jako svědkyně slyšena manželka žalobce [redacted] která se vyjádřila k tomu, jaká omezení žalobci zranění přineslo. Uvedla, že byl manžel dlouho v nemocnici, když byl doma, tak mu musela píchat injekce do břicha, měl velké bolesti. Měl v noze osm šroubů, ze kterých stále vytékal hnis. Nestalo se nikdy, že by všechny najednou zaschly, vždy alespoň nějaký mokval, takže měl bolesti, musel brát silné prášky. Měl také psychické problémy, špatně spal, neusnul při tmě, vždy musela svítit alespoň malá lampička. Nemohl chodit zpočátku ani na záchod, musela mu dávat bažanta. Pak se mu po nějaké době, co byl doma, udělalo špatně, volali záchranku, musel opět do nemocnice, měl nějakou embolií a byl dalších deset dnů v nemocnici. Ležák byl rok a půl až, když mu vyndali ty železa, tak začal

65

rehabilitovat a stavět se na nohy. V současnosti chodí, řídí, i když si koupil auto s autematem, museli odbourat nějaké aktivity, např. dlouhé túry do přírody. Chodili předtím po horách, to již nemůžeme. Oba měli psi, to se zrušilo. Teprve nedávno začal lehce chodit na procházky. Někdy si bere hůl, ale ne vždy, aby to nevypadalo, že je takový mrzák, 500 metrů bez hole dá, nejdeme tedy třeba na půldenní výlet. Také nemůže dlouho stát, takže třeba prohlídka hradu, nebo zámku s dlouhým stáním není možná. Co se týče jeho psychického stavu, snaží se odbourávat prášky, chodil předtím k psychiatrovi, vařím mu čaj meduňku, šalvěj, persen na zklidnění. Na první pohled vypadá, že je v pořádku, ale není to, co to bývalo. Nemá tu výdrž, kterou měl předtím, také se to projevilo v našem intimním životě. Přetěžování té druhé nohy se také projevilo v tom, že měl utržený meniskus, musel na operaci a ani teď není ta druhá noha v pořádku. Má také bolesti při změně počasí, ale to má po úraze každý. K dotazům uvedla, že berli má manžel stále k dispozici až do dnešní doby. Na jaře v roce 2013 mu sundali šrouby a on je takový živel, že se snažil chodit i bez berlí, ale moc mu to nešlo. Úplně bez berlí, aby někam došel, to je tak od prosince 2013, ale je otázkou, jakou vzdálenost by takto měl ujít, kdyby ho teď třeba 2 km někam hnal, tak se stále potřebuje opřít o tu berli a tu berli má stále v autě. Potvrdila, že stavěli v roce 2014 na jaře s kamarády na zahradě skleník.

Ve věci slyšený svědek [redacted] který pracoval pro firmu [redacted] [redacted] která vlastní dům v [redacted] a žalovaného zná 25 let, byť vztah nenazval přátelským, zmínil, že od jeho manželky se dozvěděl o jednání a o své vůli přišel. Přečetl si i předmětný znalecký posudek, který mu byl poslán z firmy, nikoliv ovšem panem žalovaným. O případě je od počátku informován, dokonce i jistou dobu žalovaného zastupoval. Uvedl, že je mu líto, co se stalo, ale, co ví z procházek (třikrát týdně venčí v [redacted] psa) a od jednání u Krajského soudu v Praze, jde o jedno účelové divadlo. Před dvěma lety, možná více viděl pana žalobce stavět v [redacted] skleník, nepoužíval berle, pohyboval normálně, pohyboval se jako zdravý člověk, to je nejméně tři roky. Chodí na procházkách přes [redacted], občas ho zahlédne, je to navenek zdravý člověk, nezná samozřejmě jeho nitro. U krajského soudu to bylo něco otřesného, výsměch ve stylu já vám ukážu, co z vás vytřískám za prachy, bohužel však nevytříská nic, neboť žalovaný je nemajetný. K dotazu doplnil, že se takto může vyjádřit pouze k pěšímu pohybu pana žalobce po zahradě, jiné informace nemá a ve vesnici mimo zahradu jej nepotkal. K poměrům žalovaného uvedl, že má pronajatý byt 1+1 v domě v [redacted] od firmy [redacted] V žádném případě neobývá ten dům, to je věc majitelů a ti jsou v zahraničí. Pan [redacted] nepracuje ani důchod nemá, není schopen čehokoliv, došlo k totálnímu ekonomickému krachu. Manželka je mladší, ta ještě pracuje.

Z oznámení o zadání příkazu k úhradě týkající se tábora Hamrníky 12.-17.9.2011 a výpisu ze sporožirového účtu k závodům dne 11.9.2011 bylo zjištěno, že manželka žalobce [redacted] uhradila za tábor v Hamerníkách ve dnech 12. - 17.9.2011 částku 2.500,- Kč a za závody v Mariánských Lázních dne 11.9.2011 částku 250,- Kč.

Z e-mailové korespondence ze dne 20.3.2012 a ze dne 22.3.2012 adresované zástupcem žalobce zástupci žalovaného [redacted] bylo zjištěno, že žalobce vyzval žalovaného k úhradě bolestného ve výši 209.760,- Kč, náhradě ztráty na výdělků od září 2011 do března 2012 ve výši 182.700,- Kč a měsíčního důchodu ve výši 26.100,- Kč, náhradě nákladů spojených s léčením ve výši 17.150,- Kč a náhradě nemajetkové újmy ve výši 1.500.000,- Kč.

Dopisem ze dne 22.2.2013 byl žalovaný vyzván k úhradě bolestného ve výši 157.320,- Kč, náhradě ztráty na výdělků ve výši 29.239,- Kč měsíčně od září 2011, náhradě nákladů

spojených s léčením ve výši 11.450,- Kč, náhradě za ztížení společenského uplatnění ve výši 500.000,- Kč, náhradě další škody ve výši 2.750,- Kč a náhradě další nemajetkové újmy podle § 13 obč.zák. ve výši 1.000.000,- Kč pro žalobce a ve stejné výši pro jeho manželku.

Z dopisu [redacted] ze dne 22.3.2012 adresovaného zástupci žalobce danému na vědomí též soudu a žalovanému se podává, že zástupce žalovaného složku ze dne 22.3.2012 nepřevzal, o čemž vyrozuměl také žalovaného. Výzva k náhradě škody ze dne 23.3.2012 byl poté adresována taktéž žalovanému na známé adresy, mimojiné na adresu [redacted]

Z dodejek ke korespondenci s datem 22.2.2013 k písemnostem adresovaným žalovanému na adresu v [redacted] i [redacted] a dodejek ze dne 23.3.2012, rovněž k písemnostem adresovaným na adresu [redacted] žalovanému je zřejmé, že na známých a žalovaným uváděných adresách si doručovanou poštu nepřebíral a tato mu byla ukládána.

Z přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2012, přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2013, sdělení ze dne 8.9.2014, přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2014, a to částečné pro období 1.4.2014 – 31.12.2014, přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2015 a přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2016 soud nakonec žádná pro věc potřebná zjištění neučinil, neboť žalobce vzal svůj požadavek na úhradu peněžité renty pro období, kdy již skončila jeho pracovní neschopnost a byl schopen nějakého výdělku, zpět. Předmětem posouzení tak zůstal pouze rozdíl mezi jeho výdělkem před vznikem škody a po dobu pracovní neschopnosti. Stejně tak nečinil žádné závěry z přiznání k dani z příjmu žalobce za rok 2011, když jeho průměrný měsíční výdělek před vznikem škody ve výši 29.239,- Kč byl učiněn nespornou skutečností.

Žádná pro posouzení věci podstatná zjištění nebyla učiněna taktéž z dopisu ze dne 22.1.2013, návrhu poškozeného na uložení povinnosti žalovanému nahradit škodu ze dne 20.3.2012, návrhu poškozené [redacted] na uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou škodu ze dne 20.3.2012, protokolu o hlavním líčení ze dne 21.3.2012, č.j. 38 T 9/2012 u Okresního soudu Praha - východ,

Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 13.5.1991 sp. zn. 13C 218/91, rozhodnutí o přiznání osvobození od soudního poplatku vydaného Krajským soudem v Praze ze dne 4.2.2013, č.j. 36 C 233/2012-14, výpisu z internetového nahlížení do katastru nemovitostí, výpisu z obchodního rejstříku a rozvahy společností [redacted] [redacted] spolu s rozvahou, společnosti [redacted] k datu k 1.3.2013 spolu s rozvahou, výpis z obchodního rejstříku společnosti [redacted] k 1.3.2013 spolu s rozvahou, společnosti [redacted] spolu s rozvahou ze dne 1.3.2013, společnosti [redacted] k datu 1.3.2013, společnosti [redacted] ze dne 1.3.2013, společnosti [redacted] ze dne 1.3.2013, zjistil soud k majetkovým poměrům žalovaného, že již nefiguruje v žádné z těchto společností jako statutár. Tam, kde byla jednatelkou společností jeho manželka [redacted] tam jednatelkou zůstala. S manželkou mají zrušené bezpodílové spoluvlastnictví manželů. Žalovaný spolu s manželkou užívá nemovitost patřící společnosti [redacted] v [redacted] kde bydlí.

Z dopisu ze dne 21.11.2012 adresovaného tehdejším zástupcem žalovaného zástupci žalobce navrhl tento, že pro nemajetnost uhradí žalovaný náhradu uloženou Krajským soudem v Praze ve výši 69.590,- Kč v měsíčních splátkách 100,- Kč.

Z žaloby na ochranu osobnosti ve věci sp. zn. 36 C 233/2012 vedené u Krajského soudu v Praze bylo zjištěno, že se žalovaný domáhal po žalobci omluvy a zaplacení částky

1.000.000,- Kč. Důvodem bylo tvrzení pronesené žalobcem při jednání před Okresním soudem v Praze, kdy k osobě žalovaného prohlásil, že jde o přivandrovalce z Rumunska, který se zde schovává a páchá trestnou činnost.

Návrh na doplnění dokazování vypracováním revizního znaleckého posudku k posudku znalce MUDr. Zdeňka Šňupárka, případně dalšími neprovedenými a navrženými ve věci důkazy soud zamítl, neboť je přesvědčen, že ve věci je možno spolehlivě rozhodnout na základě provedených důkazů další dokazování by bylo nadbytečné.

Podle § 3079 zák.č. 89/2012 Sb. o.z. byly ve sporu aplikovány dosavadní právní předpisy, tj. zák.č. 40/1964 Sb. obč.zák., neboť právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzuje podle dosavadních právních předpisů. Výjimku z užití dosavadní právní úpravy tvořilo přiznání úroku z prodlení tam, kde k prodlení došlo již za účinnosti nového občanského zákoníku (§ 3028 o.z.).

Podle § 415 obč.zák. je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.

Podle § 420 odst.1 obč.zák. každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Podle odstavce 2 se odpovědnosti za škodu zprostí ten, kdo prokáže, že škodu nezavinil.

Podle § 441 obč.zák. byla-li škoda způsobena také zaviněním poškozeného, nese škodu poměrně; byla-li škoda způsobena výlučně jeho zaviněním, nese ji sám.

Podle § 442 odst.1 obč.zák. se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo.

Podle § 444 odst. 1 obč.zák. při škodě na zdraví se jednorázově odškodňují bolesti poškozeného a ztížení jeho společenského uplatnění.

Podle § 445 obč.zák. ztráta na výdělku, k níž došlo při škodě na zdraví, se hradí peněžitým důchodem; přitom se vychází z průměrného výdělku poškozeného, kterého před poškozením dosahoval.

Podle § 446 obč.zák. náhrada za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti poškozeného činí rozdíl mezi jeho průměrným výdělkem před poškozením a nemocenským.

Podle § 447 odst. 1 obč.zák. náhrada za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě činí rozdíl mezi průměrným výdělkem před poškozením a výdělkem dosahovaným po poškození s připočtením případného invalidního důchodu.

Podle § 449 odst. 1 obč.zák. při škodě na zdraví se hradí též účelné náklady spojené s léčením.

Podle § 450 obč.zák. z důvodů zvláštního zřetele hodných soud náhradu škody přiměřeně sníží. Vezme přitom zřetel zejména k tomu, jak ke škodě došlo, jakož i k osobním a majetkovým poměrům fyzické osoby, která ji způsobil; přihlédne přitom také k poměrům

fyzické osoby, která byla poškozena. Snížení nelze provést, jde-li o škodu způsobenou úmyslně.

Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že žalovaný se dopustil zaviněného protiprávního jednání, kterým způsobil žalobci škodu (§ 420 odst. 1 obč.zák.). Tímto posouzením je soud v řízení o náhradě škody ve smyslu § 135 odst.1 o.s.ř. zcela vázán a není přípustné, aby v dalším řízení byly znovu hodnoceny důkazy ve vztahu k vině žalovaného. Obranu žalovaného, zpochybňujícího svoji vinu, spočívající v tvrzení, že jeho jednání bylo jednáním v nutné obraně, soud proto pominul. Tato otázka (otázka viny žalovaného), v jejímž rámci se soud tvrzenou nutnou obranou zabýval, byla již vyřešena v soudem v trestním řízení a závěrem tohoto soudu vtěleným do výše uvedených rozsudků je zdejší soud v řízení o náhradě škody vázán. Otázka spoluzavinění žalobce je otázkou jinou, a jestliže okolnosti případu nasvědčují tomu, že se na vzniku škody mohl žalobce ve smyslu § 441 obč.zák. podílet svým spoluzaviněním, je možno se v tomto rozsahu věci zabývat. Jasně se v tomto smyslu vyjádřil Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí sp.zn. 25 Cdo 562/99, kde uvádí, že „ soud v občanském soudním řízení nemůže mimo jiné předběžně řešit jako tzv. prejudiciální otázku, zda a kdo spáchal přestupek, bylo-li v tomto směru vydáno pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu. Výrokem (nikoli odůvodněním takového rozhodnutí) je soud vázán a musí z něj vycházet jako z celku a brát v úvahu jeho právní i skutkovou část, která řeší naplnění znaků skutkové podstaty přestupku konkrétním jednáním pachatele. Rozhodnutí o tom, že byl spáchán přestupek, znamená vždy konstatování zaviněného protiprávního jednání určitého pachatele, a proto ve smyslu § 135 odst. 1 o.s.ř. je soud tímto rozhodnutím vázán, avšak pouze pokud jde právě o jednání tohoto pachatele. Jestliže však okolnosti případu nasvědčují, že na vzniku škody se kromě pachatele přestupku mohla podílet svým jednáním i další osoba, není soud při zkoumání podmínek spoluodpovědnosti této další osoby výrokem o vině pachatele přestupku podle § 135 odst. 1 o.s.ř. vázán. V daném případě tedy pravomocné postižení žalobkyně pro přestupek nepřináší automaticky závěr, že škoda byla způsobena výlučně jejím zaviněním (§ 441 věta za středníkem obč. zák.), a nezbavuje soud povinnosti zabývat se tím, nakolik se na vzniku škody podílelo i jednání nezjištěného (tedy ani v trestním či přestupkovém řízení nestíhaného) řidiče, to znamená jeho účasti na vzniku škody a podmínkami a rozsahem jeho odpovědnosti z hlediska ustanovení § 420 a 441 věty před středníkem obč. zák. (podle § 441 obč. zák. byla-li škoda způsobena také zaviněním poškozeného, nese škodu poměrně; byla-li škoda způsobena výlučně jeho zaviněním, nese ji sám) „.

V tomto řízení tak bylo třeba zjistit výši způsobené škody, když v trestním řízení byla žalobci její náhrada přiznána pouze částečně a se zbytkem byl odkázán na řízení občanskoprávní. Dále bylo třeba se zabývat otázkou, zda a v jaké míře žalobce za vzniklou škodu spoluodpovídá a zda je ve věci dán prostor pro aplikaci moderačního práva soudu ve smyslu § 450 obč.zák.

Při určení výše bolestného vyšel soud ze znaleckých posudků MUDr. Zdeňka Šňupárka, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, ze dne 19.7.2017 a ze dne 19.3.2012, které doplnil a vyjasnil znalec při svém výslechu před soudem dne 22.9.2017. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 32 Odo 132/2005 pro posouzení, podle které vyhlášky má být poskytnuto odškodnění bolesti, není rozhodující okamžik, kdy se ustálil zdravotní stav žalobce, nýbrž okamžik, kdy vznikly jeho bolesti. Znalec MUDr. Šňupárek hodnotil výši bolestného podle vyhl.č. 440/2001 Sb. (dále jen vyhlášky), přičemž u prvních

dvou operací podle § 6 odst. 1, písm. a) vyhlášky zvýšil bodové ohodnocení o 50 % pro náročný způsob léčení a infekci rány. Celkem bodově ohodnotil bolestné na 552 bodů, přičemž bylo v řízení zjištěno, že v prvním znaleckém posudku došlo k početní chybě a správně by tedy celková výše bodového ohodnocení činila 592 bodů. Při hodnotě bodu dle vyhlášky by bolestné činilo 71.040,- Kč, částka 52.440,- Kč jako bolestné byla již žalobci přiznána soudem v trestním řízení. Vyhláška byla zrušena zák.č. 89/2012, občanským zákoníkem. Při propočtu dle Metodiky NS ČR, která reagovala na neadekvátní částky bolestného zvýšením bodového hodnocení by obdobný propočet, jako použil znalec Šňupárek vedl k výši bolestného až 159.767,- Kč, a to bez zvážení komplikací a strádání, kdy jako bolest se považuje také duševní strádání (§ 2 odst. 1 vyhlášky č. 440/2001 Sb.), kterým žalobce mající po velmi dlouhou dobu 17 měsíců v noze fixní aparát (soud zde odkazuje na fotografii připojenou u spisu) nepochybně trpěl.

Při posouzení věci soud zohlednil nálezy Ústavního soudu ze dne 2.2.2016, sp.zn. IV. ÚS 3122/15, kde soud poukázal na zjevnou disproporci mezi základními sazbami odškodnění dle náhradové vyhlášky a skutečným rozsahem újmy poškozených. Podle Ústavního soudu ve vztahu k úpravě povinnosti k odčinění újmy na zdraví podle občanského zákoníku účinného od 1. 1. 2014 došlo k celkové koncepční změně právní úpravy, která stanovení konkrétní výše zcela ponechává na posouzení soudu. Jako nezávazné vodítko byla následně Nejvyšším soudem vydána Metodika k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 obč. zák.), která sice zavádí určitou podobu bodového hodnocení, avšak pouze pro oblast odčinění bolestí. (Dle Metodiky Nejvyššího soudu ČR k ustanovení § 2958 by hodnota bodu činila v roce 2014 – 251,28 Kč a v roce 2015 – 256,86 Kč o.z.). Pro oblast ztížení společenského uplatnění metodika bodový systém zcela opouští a vymezuje obecný rámec vlivu na dosavadní aktivity a participace, přičemž vychází z Mezinárodní klasifikace funkčních schopností, disability a zdraví vypracované Světovou zdravotnickou organizací. Ústavní soud dodává, že z hlediska ochrany ústavnosti může být problematické i omezené bodové hodnocení podle metodiky Nejvyššího soudu, neboť při o odčinění újmy pojmově nelze rozhodovat na základě určitých tabulkově předvídaných bodových počtů, nýbrž výhradně vycházejí z dokazování a s náležitým zřetelem k okolnostem konkrétní věci, což dal ostatně s účinností od 1. 1. 2014 jasně najevo i zákonodárce.

Podle § 7 odst. 3 vyhl. ve zvlášť výjimečných případech hodných mimořádného zřetele může soud výši odškodnění stanovenou podle vyhlášky přiměřeně zvýšit. Na možnost navýšení výsledné částky odškodnění dle tohoto ustanovení tak, aby výsledná částka odškodnění co nejvíce odpovídala okolnostem konkrétní věci a skutečným následkům, který poškozený utrpěl, odkazuje právě ve shora uvedeném nálezu Ústavní soud. Při vědomí skutečností uváděných znaleckými posudky, popisu poškození manželkou žalobce „ měl v noze osm šroubů, ze kterých stále vytékal hnis. Nestalo se nikdy, že by všechny najednou zaschly, vždy alespoň nějaký mokval, takže měl bolesti, musel brát silné prášky. Měl také psychické problémy, špatně spal... „ srovnal soud odškodnění poskytovaná soudy v obdobných případech. Konkrétně se jednalo o rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 25 Cdo 4296/2010, 25 Cdo 1106/2008, 25 Cdo 453/2010 a 25 Cdo 4286/2011. Bolestné zvýšené při použití ustanovení § 6 a 7 vyhlášky na celkovou částku 209.760,- Kč, jak požadoval žalobce, a tedy po odpočtu již přiznané částky uložení žalovanému povinnost zaplatit žalobci na bolestném částku 157.320,- Kč považuje soud po přihlédnutí k judikatuře Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR za přiměřeně odpovídající zjištěnému skutkovému stavu.

Jako odškodnění za ztížení společenského uplatnění požadoval žalobce částku ve výši 500.000,- Kč. Ztížení společenského uplatnění bylo znaleckým posudkem ohodnoceno celkově 2.700 body, čemuž odpovídá dle náhradové vyhlášky kompenzace ve výši 324.000,- Kč. Znalec neshledal důvod pro zvýšení dle § 6 odst. 1, písm. c) vyhlášky. Pro aplikaci ustanovení § 7 odst. 3 vyhlášky a zvýšení náhrady, jak požadoval žalobce, by bylo nutno shledat mimořádné důvody hodné zvláštního zřetele. Ani ze znaleckého posudku a doplňujícího výsledku znalce, ale ani z výsledku manželky žalobce, která nejspíše by byla schopna popsat jakým způsobem je žalobce v reálném životě omezen, neshledal soud důvody, pro které by částka 324.000,- Kč stanovená znalcem neměla být odpovídající a měla by být zvýšena. Znalec uváděl, že je žalobce limitován při kleku, dřepu, chůzi do schodů, je limitován velikostí zátěže, v čase i v kvalitě pohybu. Manželka k omezení uvedla, že museli odbourat dlouhé túry, manžel nemůže dlouho stát, nemá tu výdrž, co měl předtím. Bylo zjištěno, že žalobce v době před úrazem sportoval, pokud se jednalo o vrcholový sport, spadá však tato činnost do období osmdesátých let, nyní je nutno přihlídnout k tomu, že žalobce byl postižen ve svých 47 letech, kdy již na takové úrovni aktivně nesportoval. Z pohybových aktivit, které by mu byly nejbližší (cyklistika), vyloučen není, tato spolu s plaváním je doporučována jako rehabilitace. Při úvaze o proporcionalitě přiznávané náhrady za ztížení společenského uplatnění srovnával soud částky přisuzované v obdobných sporech (šlo o rozhodnutí NS ČR sp.zn. 25 Cdo 4171/2010, 25 Cdo 5079/2015, 25 Cdo 4296/2010, 25 Cdo 453/2010, 25 Cdo 4286/2011, 25 Cdo 1106/2008 a náleží ÚS sp.zn. IV. ÚS 3122/15) a je přesvědčen, že také z tohoto pohledu je částka stanovená znalcem ve výši 324.000,- Kč přiměřená a odpovídající. Odkazuje v tomto na přiměřenost odškodnění, jak je tato zmíněna v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 25 Cdo 1106/2008, kde v právní větě soud uvádí, že „ rozhodující pro posouzení přiměřenosti odškodnění není matematický postup, jímž soud ke stanovení náhrady škody dospěl, nýbrž reálná hodnota peněžní částky, jíž mají být kompenzovány imateriální požitky, o které poškozený v důsledku poškození zdraví přišel, a že při určení částky zvýšení náhrady za ztížení společenského uplatnění podle § 7 odst. 3 vyhlášky tzv. násobkem není podstatné, zda za základ násobků je zvoleno základní bodové ohodnocení dle § 3 odst. 1 vyhlášky anebo bodové ohodnocení zvýšené dle § 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky, nýbrž pouze to, zda finální částka odškodnění je s ohledem na následky poškození zdraví pro uplatnění poškozeného ve všech sférách života přiměřená, a to zejména se zřetelem k významu zdraví v hierarchii obecně uznávaných hodnot, k potřebě naplnění satisfakční i preventivní funkce náhrady a k požadavku srovnatelnosti s výší náhrad jiných nemateriálních újem přiznávaných soudy“.

Dalším z nároků, které žalobce uplatnil byl nárok na náhradu na ztrátu na výdělku, který v průběhu řízení omezil na nárok na ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti, tedy po dobu od 6.9.2011 do 31.3.2014. Mezi účastníky bylo nesporným, že před vznikem škody dosahoval žalobce měsíčního průměrného výdělku ve výši 29.239,- Kč. Po dobu pracovní neschopnosti nedosahoval žalobce žádného výdělku, zpětně mu byl přiznán invalidní důchod, jehož výše pro jednotlivá období byla v řízení doložena. Žalobce požadoval uhrazení náhrady za ztrátu na výdělku v rozdílu mezi částkou původně jako výdělek dosahovanou a přiznaným invalidním důchodem. Tato částka mu, po zohlednění spoluzavinění na vzniklé škody, jak bude zmíněno níže, byla podle § 445 až 447 obč.zák. přiznána. Její zaplacení bylo žalovanému uloženo jednorázovou částkou, když všechny požadované jednotlivé měsíční nároky byly již splatné a tento postup je obvyklý.

Stejně tak byly žalobci přiznány podle § 449 odst. 1 obč.zák. účelné náklady spojené s léčením, kde tyto byly nesporné a byla také nesporná skutečnost, že byly vynaloženy účelně. Konkrétně se jednalo o částku 11.450,- Kč, částku 44.600,- Kč za rekondiční cvičení a fyzioterapii, částku 22.093,- Kč za dopravu a částku 1.107,- Kč za zboží monovisk.

Pokud žalobce požadoval uhradit také další škodu ve výši 2.750,- Kč, jako náhradu nákladů, které byly vynaloženy na zaplacení zálohy na soustředění jeho manželky na letním výcvikovém táboře v září 2011 ve výši 2.500,- Kč a na startovné na tamních závodech ve výši 250,- Kč, s odůvodněním, že žádné z těchto akcí se manželka nemohla zúčastnit, neboť musela z důvodu zranění, které mu žalovaný způsobil, o něj osobně pečovat, zde soud žalobu zamítl. Bylo zjištěno, že žalobce byl v době od 6.9.2011 do 22.9.2011 hospitalizován a nebylo tedy třeba, aby o něj pečovala manželka. Není zde tedy dána příčinná souvislost mezi jednáním žalovaného a tvrzenou škodou.

Co se týče žalovaným namítaného spoluzavinění žalobce na vzniklé škodě vychází soud z rozhodnutí NS ČR sp.zn. 25 Cdo 4842/2015, podle něhož se poškozenému přičítají veškeré okolnosti na jeho straně, které přispěly ke škodlivému následku, bez nichž by ke škodě tak, jak se stala, nedošlo. Konečná úvaha o tom, nakolik se na způsobení škody podílel sám poškozený, odvisí vždy od okolností konkrétního případu po porovnání všech příčin vzniku škody na straně škůdce i poškozeného.

Podle komentáře k ustanovení § 441 obč.zák. škodu, jež nebyla způsobena jen jednáním škůdce, nýbrž i počínáním poškozeného, nelze spravedlivě přičítat pouze škůdci. Kdo se nevěnuje péči o vlastní záležitosti, může být stížen újmou v tom směru, že se škoda rozdělí mezi něj a škůdce. Musí být však prokázáno, že protiprávní jednání poškozeného bylo příčinou nebo alespoň jednou z příčin vzniku škody. Soud má za to, že žalobce svým protiprávním jednáním dal do pohybu řetězec událostí, které vyústily v jeho zranění. Jak uvádí rozhodnutí NS ČR sp.zn. 25 Cdo 1471/2014, základní povinností vlastníka psa (případně toho, komu vlastník psa svěřil) je zajistit psa takovým způsobem, aby zabezpečil ochranu okolí, zejména ostatních osob. Jestliže se zdržuje se psem na veřejně přístupných místech, měl by tomu přizpůsobit výběr vhodných preventivních opatření a pomůcek. Chovatel je povinen postarat se, aby předcházel možnému vzniku škod, jež je zvíře schopno ve svém okolí způsobit, a pokud není na takovou možnou situaci připraven tak, aby ji zvládl, porušuje svoji prevenční povinnost už tím, že se pohybuje se zvířetem v místech, kde ke škodě na životě, zdraví a majetku jiných může dojít. Jak vyplývá z dokazování, žalobce této své povinnosti zajistit venčeného psa a být připraven na možné konfliktní situace tak, aby psa ovládl a nedošlo k napadení jiného psa, nedostál. Napadení psa žalovaného psem žalobce je možno dát do příčinné souvislosti se zraněním žalobce, neboť pokud by k napadení psa žalobce nedošlo, nedošlo by ani k výstřelu ze zbraně žalovaného a ke zranění žalobce. Soud podotýká, že je vázán popisem skutku v trestním řízení, z něhož se podává, že žalovaný ve snaze ukončit konflikt mezi jeho psem a psem žalobce nedbal potřebné opatrnosti a vystřelil ze své legálně držené zbraně, přičemž postřelil žalobce. Další skutečnosti, které oba účastníci popisovaly odlišně, tj. vlastní průběh konfliktu, soud při posouzení otázky spoluzavinění již nebral v úvahu.

Pokud jde o teorii adekvátní příčinné souvislosti zmiňované žalobcem, skutečnost, že při napadení svého psa jiným psem využije jeho majitel veškeré možné prostředky k tomu, aby konflikt ukončil, včetně možného užití legálně držené zbraně, což může vést ke vzniku škody u přítomných osob, nepovažuje soud za „ vysoce nepravděpodobnou „. Jednání žalovaného tedy nepovažuje za natolik excesivní, aby na straně žalobce nemohlo být

72

shledáváno spoluzavinění. Na druhou stranu ani nepovažuje takové jednání za pravděpodobné a jistá nepravděpodobnost toho, že při řešení potyčky psů dojde ke zranění střelnou zbraní, se odráží v nízké míře spoluzavinění, kterou soud shledal v poměru 15 % na škodném následku.

Žalovaný navrhoval, aby soud, pokud by mu ukládal povinnost zaplatit žalobci náhradu škody, tuto povinnost s ohledem na jeho majetkové poměry a skutečnost, že škoda nebyla způsobena úmyslně, moderoval (snížil) dle ustanovení § 450 obč.zák. K takovému postupu soud neshledal důvody zvláštního zřetele hodné. Užití moderace je mimořádné soudcovské právo, které by mělo odstranit případy, kde by uložení náhrady škody v plné výši bylo v rozporu s principy spravedlnosti a zde soud podmínky pro užití moderace neshledal. Vzal přitom v úvahu, jak ke škodě došlo, kdy konflikt mezi psy řešil žalovaný použitím střelné zbraně, aniž měl kontrolu nad tím, kam střílí a co výstřelem způsobí. Je dílem náhody, že následek nebyl ještě těžší. Především však přihlíží ke zcela nekritickému postoji žalovaného ke svému jednání a jeho postoji v řízení. Žalovaný se nikterak nesnažil škodlivý následek, který způsobil, odčinit. Jeho návrh v trestním řízení, že bude žalobci soudním rozhodnutím přiznanou částku ve výši 69.590,- Kč splácet měsíčními splátkami 100,- Kč, působí jako výsměch. Jen samotnou jistinu by takto žalovaný splácel 60 let, roční zákonný úrok z prodlení by několikanásobně přesáhl v daném roce splacenou částku. Zcela bez náhledu na své jednání dával po celou dobu žalovaný škodné jednání za vinu žalobci, kterého v průběhu trestního řízení až zostouzel, namísto toho, aby se mu omluvil. Jeho postoj má soud za přezíravý. Žalovaný měl za to, jak uváděl ve svém vyjádření, že to byl on, kdo byl obětí agrese ze strany žalobce a po té politováníhodné okolnosti, kdy došlo ke zranění žalobce, mu v podstatě zachránil život. Výtku na adresu žalobce, že žalovaný neslyšel ani slova díky za poskytnutí první pomoci, považuje soud za zcela nevhodnou. Majetkové poměry žalovaného vedly nakonec k tomu, že byl soudem osvobozen od platby soudního poplatku, nelze však přehlédnout, že reálně není jeho situace tak obtížná, když žije v domě vlastněném společností, s níž byl personálně propojen. Žije s manželkou, která zůstává jednatelkou vícero obchodních společností a byt bylo doloženo, že mají zrušené bezpodílové spoluvlastnictví manželů, lze předpokládat, že se podílí na její životní úrovni.

Po posouzení výše uvedeného, včetně zohlednění 15 % spoluzavinění na vzniklé škodě, byla žalobci přiznána částka 133.722,- Kč jako náhrada bolestného, částka 275.400,- Kč jako náhrada za ztížení společenského uplatnění, částka 9.732,- Kč jako náhrada nákladů spojených s léčením uplatněných v žalobě, částka 57.630,- Kč jako náhrada nákladů uplatněných v rozšíření žaloby a částka 615.259,- Kč jako náhrada na ztrátu na výdělku. Ve zbytku soud žalobu zamítl. Protože žalovaný nereagoval na výzvy k plnění, dostal se se svojí povinností žalobci uvedené částky zaplatit do prodlení, a je tak povinen uhradit mu též zákonný úrok z prodlení.

U nároku na úhradu bolestného, tj. 133.722,- Kč, byl žalovaný dne 22.3.2012 již v prodlení, neboť již předtím byla výzva k úhradě adresována jeho tehdejšímu zástupci, který mu to oznámil a žalovaný na to nikterak nereagoval (srov. rozhodnutí NS ČR sp.zn. 28 Cdo 4252/2014). U nároku na úhradu ztížení společenského uplatnění a části nákladů na léčení, tj. 285.132,- Kč, se žalovaný dostal do prodlení dne 26.2.2013 ve vazbě na výzvu ze dne 22.3.2013, která se dostala dne 25.2.2013 do jeho dispozice. U zbývající částky, tj. 57.630,- Kč, přiznané jako nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů vychází soud z okamžiku, kdy bylo žalovanému doručeno rozšíření žaloby, když žalobce uvedl, že předtím žalovaný k úhradě této částky vyzván nebyl. Návrh s rozšířením žaloby byl žalovanému doručen dne 3.12.2015, od následujícího dne je v prodlení. U nároků na náhradu ztráty na výdělku

73-

považuje soud uplatněný nárok na zaplacení úroku z prodlení za důvodný, vycházející ze splatnosti jednotlivých měsíčních nároků, vždy k 15. dni následujícího měsíce s tím, že k platbě této náhrady, a to i do budoucna, byl žalovaný vyzván již dopisy ze dne 20.3.2012 a 22.3.2012.

Tím, že žalovaný nesplnil řádně a včas svůj závazek, dostal se do prodlení a je povinen platit z dlužné částky úrok z prodlení a to tam, kde k prodlení došlo po 1.1.2014, podle § 1968 ve spojení s § 1970 o.z. a nařízením vlády č.351/2013 Sb., tam, kde k prodlení došlo za účinnosti starého občanského zákoníku podle § 517 obč.zák. a nař. vlády č. 142/1994 Sb.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 150 o.s.ř. a z větší části ve věci úspěšnému žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. Co se týče poměru úspěchu a neúspěchu ve sporu, je třeba vzít v úvahu, že původně byla žalobou požadována platba měsíční renty neomezeně do budoucna. Co do předmětu řízení tak bylo nutno o tomto nároku na platbu renty uvažovat jako o pětinasobku ročního plnění. Na částečné zpětvzetí žaloby, kdy žalobce v průběhu řízení svůj dříve požadovaný nárok na platbu renty omezil na dobu trvání pracovní neschopnosti, je nutno hledět jako na procesní zavinění částečného zastavení řízení. Při zohlednění částečného zamítnutí žaloby tak žalobce byl ve věci úspěšný s částkou 1.091.743,- Kč (133.722,- Kč + 275.400,- Kč + 9.732,- Kč + 57.630,- Kč + 615.259,- Kč) a neúspěšný co do požadavku na zaplacení 1.401.917,- Kč (176.000,- Kč nepřiznané ZSU + 2.750,- Kč nepřiznaná náhrada škody + 192.661,- Kč spoluzavinění + 1.030.506,- Kč nepřiznaná renta). Soud je přesvědčen, že jsou zde důvody hodné zvláštního zřetele, které tento postup odůvodňují, a to zejména postoj žalovaného v posuzované věci, jak je výše zmíněn v rámci úvah o neuzítí ustanovení o moderaci náhrady škody. Vzhledem k nemajetnosti žalovaného a skutečnosti, že zřejmě velmi obtížně se bude žalobce domáhat přiznaného nároku, by pak soud viděl jako nespravedlivé, pokud by žalobci, který byl jednáním žalovaného poškozen, byla uložena povinnost část nákladů řízení žalovanému platit.

Žalovaný byl osvobozen od platby soudního poplatku a není možno mu dle § 148 o.s.ř. platbu nákladů řízení státu uložit. Z důvodů vážného zřetele hodných, pro které soud neuložil povinnost žalobci platit částečně náhradu nákladů řízení žalovanému, neuložil mu ani povinnost platit část nákladů řízení státu. Přihlédl zejména k tomu, že výsledek řízení ve značné míře závisel na úvaze soudu, co se týče výše nároku na bolestné a ztížení společenského uplatnění, tak i na úvaze o míře spoluzavinění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li žalovaný dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozhodnutím, lze se jejího výkonu domáhat podáním návrhu u soudu (§ 251 o.s.ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem (zákon č. 120/2001 Sb.) u soudního exekutora.

V Praze dne 19. října 2017

Mgr. Filip Janek, v. r.
Samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci výrok I., II., V., VI.. dne 23.7.2018, výrok III., IV. dne 7.2.2018, rozhodnutí je vykonatelné výrok I., IV. dne 27.7.2018. Doložku právní moci připojila dne 24.6.2020 [REDACTED]